

PDF4Kurd

سیخوومه

سمایل قاسمی

ئاماده کردن بو سایت:
محهمه دئه مین شاسه نه م

پیناسه: _____

ناو: سیخورمه

نووسه: سمایل قاسمی

وینہی رووبہرگ: شورش تاهی

پیتچن: نیک خوو

نیوہرۆك

۵	تەنز.....
۱۱	شیوہ و ئامرازەکانی تەنز.....
۳۴	قەیرانی ئەدەبی.....
۳۷	زانایانی ئەو سەردەمە.....
۴۲	دیوانی حافز و تەوژمی خەیاڵ.....
۴۸	تەنزیکە تاریخی.....
۵۵	زمانی ئۆردوو.....
۵۶	فیلناسی.....
۵۷	ژینامە.....
۵۸	غەزەلی حافز.....
۵۹	هونەر مەند.....
۶۱	قەسیدە.....
۶۲	بانگەواز.....
۶۳	ھاوار.....
۶۴	بە سەوادى.....
۶۵	جوامیڤى.....
۶۶	دوور ئەندیش.....
۶۷	نامە بۆ نوینەر.....
۶۸	بزن و کتیب.....
۶۹	عەسرى شاعیر.....
۷۰	دزى ناشى.....

۷۱ Culture
۷۲ راز
۷۳ کی بہ رکی
۷۴ بہ ختہ و ہری
۷۵ نامہ
۷۶ وہ لام
۷۷ قسہ کہت بہ شہ کر دہ برم
۷۸ تذکرۃ الاصدقاء

تهنز

تهنز که وشهیه کی عاره بیه، له فهرهنگدا به مانای تانه و تهشهره و به یه کییک له شیوازه کانی دهر برینی مه بهست ده گوتری، که ویژهر به زمانیکی شیرن و بزای، به مه بهستی چاکسازی، له پهردهدا بابه تییک ده خاته بهر ره خنه. ته گهرچی زور جار پییکه نینی تهنز، بزهیه کی تاله و به واتایه کی تر، کولی گریانه و نووسهر یا ویژهر، بهرگی پییکه نینی له بهر ده کا.

که واته تهنز، نه به تهنی گالتنه و جه فهنگه و نه تهوس و تانه، ههرچه ند وشه ی «تهوس» له بابهت بیژ و ماناوه زور شیوهی «تهنز» ده دا و ویده چی گورای وشه ی تهنز بی و له زمان خوینده واره عاره بی زانه کانه وه کاتی خوی ئاوه کیی زمانی کوردی بووبی و له باری بیژ کردنه وه ئه و ئالوگورهی به خویه وه دیبی.

جیاوازیی تهنز له گهل گالتنه ئه وه یه که گالتنه، تهنیا بو بزهی لیوه و ئامانجیکی تری نیه “به لام تهنز له گهل بزه و پییکه نین، ئامانجی چاکسازی تیدا و تهنیا بو پییکه نینی روت نیه. فهرقی تهنز و فریش له وه دایه که فرهاویشن به پیچه وانهی تهنز، قسه ی سووک و نیو و نیتکه لی ههلدانی لایه نی بهر باسه بو سووکایه تی پی کردن، به لام تهنز تهنیا ره خنه له کرده وه چهوت و دزیوه کان ده گری و که سایه تی لایه ن ده پاریزی. ههروه ها جیاوازیی تهنز له گهل تهوس و تانه، له وه دایه که تهوس و تانه، لومه و ئیرادیکی رهق و قیناویه، که چی تهنز ههر وه کوو گومان، به زمانیکی شیرن و بزای ره خنه ده گری و گهنده لیه کان له پهردهدا دهس نیشان ده کا و له وه ره خنانه ش دا، ئامانجی چاکسازی، نهک شکاندنی لایه نی بهر ره خنه و بهس. به قه ولی یه کییک له تهنز نووسه فارسه کانی سه ردهم: «تهنز له خه و رایه راندنی نوستووه به په لکی گول، نهک به چوماغ».

جیی ئامازهیه که تهنز و گالته و تهوس، گهلی جار ئه وهنده لیک نزیك ده بنه وه و تیکه ل ده بن که کیشانی سنووریک له نیوانیان دا، کاریکی دژواره و لیک هه لآواردنیان ئه سته مه. که ئه وهش ده گه پیتته وه سه ر ئه و راستیه، که ئه و بابه تانهش وهک زۆربه ی باسه زهینیه کانی تر، ریژهیین و پیوه ری ناسینیان له لای کهسانیکی به بیرو پروا و فه ره هنگی جیاوازه وه، یهک نیه. هه لبهت بو دیاری کردنی ژانری ده قیک، ده بی نووسراوه که به خرپوتوونی له بهر چاو بگیری نهک به ته نی کۆپله یا به شیکی هه لپراو له دهق.

دیاره ته نزیش وهک دیارده کانی تری و یژه، هه لقلولوی بیر و هزری ئه و کۆمه له یه، که تییدا سه ره ه لده دا و به واتایه کی تر ریشه ی تهنز له فه ره هنگ و دابونه ریتی کۆمه ل دایه. هه ر بویه شه ته نزی دوو کۆمه لی لیک دوور له باری فه ره هنگیه وه، جیاوازی بنه رته یان هه یه و ئه و کۆمه لگایانه ی کولتووریان له گه لمان جیاوازه، تام و چیژیکی ئه وتۆ له ته نزه کانیان ناکه یین و که متر وه بهر دلمان ده که ون. چون له دوو کولتووری جیادا عورف و عادهت و گه لی جار بایه خه کانیش هاوبهش نین و ته نانهت هه لده که وی بایه خه کان دژ به یه کتریش بن“ یانی ئه وه ی له کۆمه لگایه ک دا بایه خه، له وی تر دا وهک دژه بایه خ سه یر ده کری.

بو وینه ئه گه ر کابرایه کی سکا ته لندی چیرۆکیکی کوردی بخوینیته وه که کابرایه ک له قاوه خانه دا خو ی ده خا فلینی تا له به رام بهر هه والیکی دا ده ست بو گیرفانی نه با، ره نگه وهک ته نزیك چیژی لی نه کا. چون دابونه ریتی وان له و جیگایه دا، له گه ل تیمه جیاوازه.

دیسان ئه وهش جیا له و به شانیه ی ته نزه که له سه ر بناغه ی و یژه و فۆلکلۆری زمانی سه ره کی، یان ته نانهت له سه ر رینووسی زمانه که پیک دین و به قه ولی کوته نی: بو وه رگی پان مل ناده ن. که ئه و به شانیه ته نیا له و زمانه دا باری ته نزیان هه یه که پیی نووسراون و له وه رگی پان دا، محاله ته نزه که یان بمینی، مه گه ر زمانی دووه م زۆر له زمانی هه وه ل نزیك بی و ئه و وشه و رستانه ی ته نزه که یان لی سازکراوه له هه ر دوو زمان دا هاوبهش بن“ که ئه وهش که م هه لده که وی.

بۆ وینە “مامۆستا حەقیقی رەحمەتی گێراوێتەوێه کە: «ماوەیهك بوو بەدوای قەبالەیه کی ملکی دا دەچوو مەحکەمە قازی عەلی (باوکی پیشەوا) و قەبالە کە نەدەدۆزرایەوێه. تا رۆژیک پیشەوای رەحمەتی هەوایی قەبالە کە لە باوکی پرسى و قازی عەلی گوتى: هەر لێی دەگەریم و نایبینمەوێه. پیشەوا فەرمووی: بابە! دەبێ بۆی بگەرێی، نابێ لێی بگەرێی!»

دیاره لە کوردی دا «لێ گەران» بە دوو مانای «بەدوودا گەران» و «وێشت گوی خستن»، ئیھامە و مانا کانیشی دژبەیه کن. بەلام بارتەقاي ئەو وشەیه لە زمانیکى تردا ئەو تايبەتمەندیانەى نیه.

شیوازی تەنز زیاتر ئەو بابەتانە دەگرێتە خۆی کە دەسەلات یان دابونەریت ئیزنی دەربرینی راستەوخۆیان پێ نادا و تەنز نووس لە پەردەدا، ناراستەوخۆ دەیان درکینی و لە تەنگەژەدا، رێی دەر باز بوون بۆ خۆی دیلێتەوێه. هەر بۆیە ئەو کۆمەلگایانەى لە بارى داب و نەریتەوێه بەر بەسترن، بەو مانایەى کە عەیب و عار و رووبینی لە واندا پترە، مەیدانی تەنز نووسیان ئاوەلاترە (وەکوو ولاتانی خاوەن فەرھەنگی رۆژھەلاتی). هەر وەھا لەو ولاتانەى ئازادیی دەربرینی بیرورا کەمە، تەنز نووس دەتوانی بەشیک لەو بابەتانەى جەغزی سووریان لە دەورکی شراوە، وەک هەوینی تەنزەکانی بە کاریان بێنی و لە پەردەدا بیاختە بەر رەخنە و تەنزى بە تامیان لێ بخولقیینی. کە ئەو دەرەتانە بۆ تەنز نووسی ولاتە ئازادەکان کە مەتر دەست دەدا (تەنزى سیاسى).

لە کوردەواری دا بەو پێیەى کە کۆمەلگاکەمان لادیی بوو و تەنانەت لەو پێش شارەکانیشمان زۆر بەیان جەماوەریان بە رادەیهك نەبوو کە خەلکە کەى یە کتر نەناسن، داب و نەریتی پێشەرم و روودەربایەسى بەسەری دا زالە و دیاره لە هەلس و کەوت لە گەل ناسیاودا شەرم و رووبینی پترە” کە ئەو شەرم و رووبینیە بۆتە هۆی ئەوێ خەلک لە روویان هەلنەیه بەعزە بابەت و رەخنەیهك راستەوخۆ دەربرن، بەلکوو

له پهردهدا بیاندرکیئن. هەر بۆیه ته گهر له بهر باو نه بوونی په خشان نووسین به زمانی کوردی، ته نزی نووسراومان که مه، به لام نه زیله و په ند و مه سه لی ته نزاویمان له ویژه ی زاره کی دا زوره، که ناراسته و خو و له پهردهدا مه به ست ده درکیئن. بۆ وینه:

« کهری پینج قرانی هەر جاشکی دوو ریالیی ده بی!»

به هه لئا هه لئا، ده م شیرن نابی!

ریوی بۆ خو ی له کونه وه نه ده چوو، هه ژگه لیکیشی له کلکی ده به ست!

هه رکه س کهر بی، ئیمه کورتانین! و...»

ویده چی پیشینه ی میژوویی شیوازی ته نز، چی وا له شیوازی ئاسایی که متر نه بی. چون شاعیران و نووسه رانی رابردوو به گشتی ته گهر بابه تی سه ره به خوشیان به ته نز نه گوته بی، که متر وایه له شوینه واره ئاساییه کانیا ندا بۆ زاخاوی می شک و بزهی لیو، ره گهی ته نزیان تی تاویشته بی. به لام ده کری بلین شیوازی ته نز، چ له رابردوو و چ له و سه رده مه دا، له به راوهرد له گه ل شیوازی ئاسایی، بارستایه کی که متری له نووسراوه کان (چ شاعر و چ په خشان) بۆ خو ی ته رخان کردوو، که ئه و ریژه یه هه ر تاییه ت به زمانیکیش نیه و له هه موو زمانه کاندا که به راوهردی بکه یین، به هیندی ک که م و زیاده وه هه ر به م جوهریه. دیاره هۆیه کانیشی ده گه پیته وه سه ر ئه وه ی که شیوازی ئاسایی بۆ ده برپینی هه موو مه به ستیک ده بی. به لام هه موو بابه تیک ناخریته چوارچیوه ی ته نز هه وه. بۆ وینه چه مکیکی زانستی له گه ل شیوازی ته نز ناگو نجی یا خود بابه تیکی پیرو ز، یان کوستیک کی گه وره، لیدوانیان به ته نز نا ره وایه، مه گه ر به وردبینیه وه پیروزیی بابه ته که نه ژاکی نری و له کوسته کانیش دا ره خنه به ره و رووی هۆکاره کان بکریته وه. دوامینی ته وانه ش ته نز نووسین تاییه تمندیی خو ی هه یه و هه موو ئه و که سانه ی به شیوازی ئاسایی ده نووسن، ره نگه نه توانن له شیوازی ته نز دا وه ک نووسراوه ئاساییه کانیا ن سه رکه وتوو بن.

دیاره ئیستا شیوازی ته نز، چ له باری خوینهر و چ له باری نووسینه وه له به راوهرد له گه ل رابردوو، به ره و گه شه سه ندنه. که یه کی ک له هۆیه کانی ئه و گه شه یه،

وهك هه موو لایه نه كانی تری وئژه، زۆربوونی خوینده واره. ئیستا كه به پپچه وانهی رابردوو، زۆربهی خه لك خوینده واره“ هه ر بهو پپیهش سروشتیه لایه نگری ته نز چ بۆ نووسین و چ وهك خوینهر له رابردوو زیاتر بی. ههروهها به دیهاتنی ته نزی رۆژنامهیی یه کیکی تر له هۆکاره كانی په ره گرتنی ئه و شیوازهیه، چون له رابردوو دا له بهر نه بوونی رۆژنامه و گوڤار، ئه و ته نزه زاره کیانهی كه له سه ره هه واله كانی رۆژانه ساز ده بوون، ده ره تانی بلا بوونه و هیان نه بوو و سه رده میان به سه رده چوو و هه ر له و ناوچه یه ی له دایك ده بوون، ده مردن و نه ده نوو سرانه وه. به لام ئیستا به هۆی له ده ست دابوونی رۆژنامه، ئه و ته نزانه، كه بارستاشیان كه م نیه، ده نوو سرینه وه و بلا و ده بنه وه.

هه لبه ت ئه گه ر شیوازی ته نز، هه روه كوو گوتمان له به راوهر د ده گه ل شیوازی ئاسایی دا به ربه سته و ئه و پانتایی و ئاوه لاییه ی شیوازی ئاسایی نیه“ به لام له هه مبه ر ئه و به ربه سته دا خاوه نی چه ند خالیکی تایبه ته كه له سه رووی شیوازی ئاساییه وه جیی ده كاته وه. ئه و خالانه ش ئه وانن:

۱- مانه وه ی پتر له زهین دا:

ته نز كه به زمانیکی شیرن و پیکه نینی ده گوتری، پتر له زهین دا ده مینیتته وه و ته نانه ت زۆر جار خه لك بابه ته ته نزه كان وهك نوکته یهك بۆ یه کتر ده گپرنه وه. كه ئه و شیرنی و په ره پیدانه له شیوازی ئاسایی دا نیه.

۲- پپخۆر به وه خته وه:

زۆربه ی چوارچپوه كانی ته نز كورت داده پپژرین و نیازیکی ئه وتۆیان به پپشه کی و درپژدادپی نیه. گه لی جار ته نزنووس به رسته یهك یان دپره شیعریک مه به سته خوی به باشی ده رده بری و کاتی خوینهری سه رقالی ئه و سه رده مه كه متر ده گری و به و جۆره ده ست به وه خته وه ده گپری.

۳- ماندوو نه کردن:

چون شیوازی تهنز پیکه نینه و وهك شیوازی ئاسایی وشك نیه. خوینهر نه تهنیا له خویندنه وهی ماندوو نابی، به لکوو خویندنه وهی تهنز وهك ههسانه وهیهك له نووسراوه ئاساییه كان سهیر دهكا.

۴- کاریگه ریی پتر:

چون تهنز له گه ل گالته و پیکه نین تییکه له و راسته وخۆ و زهق ره خنه ناگری، لایه نی بهر ره خنه که متر لیی هه لده به زیته وه و لاده گری و، هاسانتر ره خنه كان ده سه لمینی.

۵- دهره تانی تایبته:

ههرچهند تهنز له بابته پانتای باسه كان دا له شیوازی ئاسایی بهرته سكتره، به لام به عزه بابته تیکی سیاسی و ته نانهت کولتووریش ههن، که له زۆر کۆمه لدا به زمانی ئاسایی باس کردنیان باسی سه ره و تهنیا به زمانی تهنز و له پهرده دا دهره تانی باس کردنیان ههیه و ده کری بخرینه بهر ره خنه.

شيوه و نامرازه كانى تهنز

شيوازي تهنز به گشتى له سهر بناغهي گورپيني عادهت و باو پيكدى و به چهندين شيوه و كه ره سهى جوراوجور داده پيژرى، كه له كورته تهنزه كاندا زورجار تهنيا كه ره سهيه ك كيفايهت ده كا“ به لام بو دارشتنى تهنزه دور و دريژه كان، وهك چيروك و رومان، كه ره سهى زياتر پيوسته و تا تهنزنووس له بابته كه يدا كه ره سهيه كي پترى له كار كردبى، تهنزه كه ي پتهوتر ده بى.

هه لبت جيى نامازيه كه ته گهر بابته تيك ره خنهى به نوميدى چاكسازى له پشته وه نه بى، به و كه ره سانوه له خانهى تهنزدا جي ناگرى و به گالتهيه كي شاراوه، يان تانه و ته شهري روت ده زميردرى.

ئه و شيوه و كه ره سانهي كه بو دارشتنى تهنز به كارد هبرين، دووبه شن: به شيكيان له گهل ئه و زمانهي پي نووسراون يان ويژه و فولكلوره كه ي راسته وخو پيوه نديان ههيه و له وهر گيپراندا باري تهنزيان ده فهوتى، كه ژماره شيان كه م نيه، ههر بويه تهنزنووس تا له ويژه و فولكلوري زمانه كه ي تاگادارتر بى، له كاره كانى دا سهر كه وتوتوره.

به شه كه ي تر، ئه و شيوه و كه ره سانهن كه راسته وخو له گهل زمان و ويژه پيوه نديان نيه و له وهر گيپراندا به پيچه وانهي به شي هه وهل، باري تهنزيان كه متر ده فهوتى. مه گهر دابونه ريت و بايه خه كانى ناوه روكي تهنزه كه، له زمانى دووهه م دا له گهل زمانى هه وهل جياواز بى.

ئه لف) ئه و شيوه و نامرازانه ي پيوه نديى راسته وخويان له گهل زمان و ويژه دا

ههيه:

۱- لاسايى: (Parody)

له و شيوهيه دا تهنزنووس له چوارچيوه ي شيعر، په خشانى به نيوبانگ، به يت و گوراني يان ههر بابته تيكى ويژه و فولكلوري ناسراوى تر، تهنانهت قالبه عورفيه كانى

وهك نامه و ئاگاداری، كهلك وهرده گری و مه بهستی خوئی له یه کیك لهو چوارچیوانه دا داده پێژی و چون چوارچیوه كه بو خوینه ر ئاشنایه و به ناوهرۆکیکی تره وه له گهلی راهاتوه، ئه و نیوئاخه تازهیه، ئاسایی ده نوینی و ته نزیکی شیرنی لی ده رده چی (له لاسایی شیعر دا کیش و قافیه ده پارێزری). بو وینه:

ئه لف) شیعر:

«جوگه لهی خوینه له ناو دیدهیی گریانمدا

زۆر له میژه نیه هیچ ئانه له گیرفانمدا

من که ده صوت نیه شوخی که دلم بر فیینی

گوشت بز هات و به جاری سهر و سامانمدا...

که ماموستا هیدی لاسای ئه و غه زه لهی نالیی کردۆته وه:

«جۆشش و تابه له نیو دیدهیی گریانمدا

چ ته نووری که له ته ندووریی تۆفانمدا...

(ب) بهیت: سه حهر خانم که گوشت قازه کهی له سه هوڵدان دا له بهر هه لپرانی ناوادهی کاره با، بوگهن بووه، له سه ر کیش و قالبی بهیتی سوارۆ، ئاوا به قازه کهی هه لده لی:

«... ده وهره قازۆ به شقی خودا و ره سوولان

سووکه سه فه ریکت له به ره بو نیو یه خچالی

ره بی قازی من به دوور بی له ته شه نی

له کووژانه وهی فریزه ری

له توانه وهی سه هو لی ده به ده نی ...»

(سروه ژماره، ۱۹، قازۆ، ئه جمه د قازی)

(ج) گۆرانی: وهك ئه و گۆرانیانهی له به رنامه ته نزه كان دا له سه ر قالب و ئاههنگی ئاوازه کوردی کان داده نرین. به لام ناوهرۆکیان ده گۆرن (ئه و برگه یه ئه گه ر بو مه به ستیکی به رزی مرۆقایه تی نه بی، زه ره دی پتره له قازانج)

۲- هیئانه وهی پەند و مەسەل و شیعرە بە نیۆبانگە کان:

پەند و مەسەل و شیعرە ناسراوە کان، ئامرازگە لیکی ترن که تەنز نووس دەتوانی راستە و خۆ، یان بە دەسکاریه کی که مەوه، لە جیجی خۆی دا بیانھێنی و مەبەستی بەوان دەبرێ. هەلبەت ئەو برگەیه زیاتر بۆ تەنزی زارەکی یان تیزتیگرتن بە کار دەبرێ.

ئەلف) شیعر (بی دەسکاری): بۆ بەرێ کردنی دەسەلاتداریکی هەق کوژ، که خەلک و خوا لە دەستی بە زالە بوون، دەکری بەو بەیتە نالی داخی لەسەر دل دانیی:

«هەرچەندە که عومری خزر و جامی جەمت بوو

چونکه ئەمەلت زۆره چ عومریکی که مت بوو»

ب) شیعر (بە دەسکاریه وه): بۆ که سیك که بەرژووەندی جەماوەر لە پینا و قازانجی خۆی دا لە ژیر پی دەنی، ئەو شیعرە ی مامۆستا هیمن دەپیکێ:

«چ سپلەن ئەو کهسانە ی گورگە میشن

که لاک بۆ گورگی برسی راده کیشن»

ج) پەند و مەسەل: بۆ دەسەلاتداریکی که لە هەوه لێ کاره وه خەلکی لە خەرکه مان ناوه، بەلام بۆ فریودان قەیسە هەلدەرپێژی، ئەو پەندە جی دەگری:

«سالی خوش به بهاری را دیاره».

۳- قسە ی دووسەر:

لە کارکردنی قسە ی دووسەر، شیۆهیه کی تره که تەنز نووس بە کاری دەبا و قسەیه ک وا دەکا دوو مانای هەبی “یەکی روون و ئاسایی و ئەوی تر ون و هەلگری باری رهخه. ئامرازه کانیشی بریتین له: ئیهام، شیۆه ئیهام، کینایه.

ئەلف) ئیهام: تەنز نووس لە نووسراوه که ی دا وشەیه ک بە کاردینێ که لەو جینگه یه دا دوو مانای جیاواز ده گه یه نی و یه کیان ئاسایی و ئەویتر هەلگری رهخه و تەنزه. بۆ وینه:

«فەرق لە مابەین روبی خۆمائی و روبی کابان:

- روبی خوُمالی: سالی جاریک له مالان دروست ده کړی، ده چی له کووپه له و دفر و
تامانه وه و ههست و خوستی نامینی.

- روبی کابان: به قاعیده هه موو مانگان لایه کی مه هاباد سوور هه لده گپړی و چ
ولاتی ناهیلی».

(سروه، ژ ۱۸۰، فرق له مابهین، نه همه دی قازی)

(ب) شیوه ئیهام: له شیوه ئیهام دا، وشه ی مبهست له و جیگایه دا دوو مانای
نیه. یان باشتره بلین مانای داخوازی تهزنووسی نیه. به لام تهزنووس له
بارودوخیک دا نه و رسته یان شیعه دینی، که وشه که به هاسانی هه لگری مانای
داخوازی بی. بو وینه:

پووره به هار به سویند و تایت نه یهیشته وه کاکه همه ی برازای پروا و بونانی
نیوه رپوش به هه موو ده مایه خوی، ته شریفی له پیش داناوه. کاکه همه ش به و
شیعه ی نالی تهوسی داوتی و ده لی:
«ته شریفی نه و به هاره که دنیا ده کا نوی

دل چونکه میسلی خونچه یه بویه ده پشکوئی»

دیاره له و شیعه دا (ته شریف) به مانای گه وره کردن (هاتن) و خه لات، نه ک
تیکوشین“ به لام لی ره دا تیکوشینه که ی پووره به هاره و به س.

یان: ده لین کابرایه کی حوکوم ته تاقمیک خویند کاری سه رکونه ده کرد که ئیوه
هه مووتان دژی شوړشن. یه کیان وه لامی داوه، قوربان وا مه فهرموو، نه زقه زا
هه موومان خوازیاری شوړشین!

(ج) کینایه: کینایه، رسته، یان دهسته واژیه که به دوو مانا“ یه کی تاشکرا و
یه کی ون. هه ر بویه وه ک تامرازیک له ته زدا بو مانا شاراوه که له کار ده کړی و له
کاتی پیویستدا بو هاشا ده بی. بو وینه:

کابرایه کی تاژاوه چی ده یگپړاوه که شه ویک له گه ل ره فیقیکی له ریدا بوون و باران
ته ری کردوون، ته ویش له په سیویک ناوری کردوته وه تا وشک بنه وه. له و ده خته دا

يه كئيك له حازران هه لئى دايه: جا قوربان توش بو خوت له ئاور كردنه وه دا وهستاي. (ئاور كردنه وه به ماناي ئاور هه لكردن، كينايه يه بو ئاژاوه گيړان).

۴- شيوه كينايه: ليږدها ئه و ئامرازه ي بو ته نز به كاردى، كينايه نيه، به لكوو نيوه ي پهنه و مهسهل، يان شيعريكي مه شهوره كه زوربه ي خه لك بيستويانه و به وتنى نيوه ي وته كه، نيوه كه ي ترى كه هه لگري تهوس و ره خنه يه، ديته بهر زهين. بو ويينه:

له كوړيكا دا كه باسى خه م و نار هه تى بو، دهوله مه نديكي له خوړازى ده يگوت: ئه مرؤ هيچ كاريك نيه به پوول نه كرى و ئه من به پيچه وانه ي ئيوه هيچ خه ميكم نيه. يه كئيك له حازران گوتى: «در اين دنيا كسى بي غم نباشد» (له و دنيا يه دا كه س بي خه م نيه) و كابراي له خوړازى بي دهنگ بو. چون ئه وه ميسراعى هه وه لئى به يتيكي مه شهوره كه بوته مهسهل و ميسراعى دووهه مى ئه وه يه:

«اگر باشد، بنى آدم نباشد!» (ئه گه ركوو هه بي، بنياده م نيه).

۵- شيوه ئاخافتنى تيپيكي تايبهت:

ته نزنووس ده توانى بو ده برينى مه به ستى، له شيوه ئاخافتنى تيپه ناسراوه كانى كو مه ل، وه كوو، عاره بي زانه كان، فه ره نكي زانه كان، په تى نووسه كان و پرو پيريژنان كه لك وه رده گرى و به لاسا كردنه وه يان بارى ته نز بدا به نووسراوه كه ي. بو ويينه:

ئه لف) پرو پيريژنان: كچه كى بابانم ويان نه بوو، ئه و كور ه يان به چ مه رده ي برد. ره ببى گولله ي گه رميان بو نازل بي. ره ببى به تيرى نه به ديوه بن، ئه يه رپو له و كافرستانيه.

(ب) عاره بي زانه كان: مه عقوول نيه حوقوقى قاتي به ي شه عب له ته ريق جه رائيده وه ئيه مال كرى.

يان ئه و نوكته مه شهوره ي كه مه لايه ك تووشى شوانيكي شمشالژهن ده بي و

ليي ده پرسى:

«یا راعی! تم سهوتە حەزینە کە لەو نەیهووە ساتیە، بە تەحریریکی ئەسابیە
یان هەر خیلقەتییکی جیبیللیه؟!»

ج) فەرەنگی زانەکان: لە سیستمییکی تووتالیتهردا کە ئالترناتیقیکی بو
ئەنیستیتۆکان کۆنکریت نەکراوه... .

(هەلبەت شیوەی برگی ب و ج، بیجگەلە تەنزی ناوەرۆک، تانەیه کیشن لە
نووسین و ئاخفتنی ئەو تێپانە کە وتەکانیان هیندە و شەه قەلەمی و نامۆی بیگانه
تێدایە، کەم کەس بەباشی لییان حالێ دەبی).

٦- غەلەت نووسین:

غەلەت نووسین، کەرەسەیه کی تری تەنزه، بەو شیوەیه کە تەنزنووس بە ئانقەست
وشەیهک غەلەت دەنووسی، یان خود زاراوه، یا رستەه نادروست لە نووسراوه کە
دەخا، یان رستەکان لەسەر شیواز و ریزمانی زمانییکی تر دادەپێژی و بەو کارە
لەو کەسانەدا دەدا کە نووسراوه کانیاان ئەو غەلەتە تانەیه تێدایە. زۆر جار
ئەو هەلانی چەندین جار دووپات دەکاتەوه تا چاک لە چاو بدەن و شوینی پێویست
لەسەر خوینەر دانین. هەلبەت واباشترە نووسەر لە پەنا ئەو هەلە ئانقەستانەدا،
نیشانەیه سەر سوورمان (!) دانێ تا باش بناسرینەوه و خوینەری ناشی چەواشە
نەکەن. بو وینە:

« ئەگەر مسوڵمانەکان تام و مانای ژیانیاان زانیبا، بەرەو یەکیەتی و هاویشتی
روویان دەنا! »

یان “ هەر چوار ولاتان! بەشەر لەگەڵ تیراق هەلسان!

٧- ئامارە بە چیرۆک و بەسەرھاتە مەشھوورەکان:

تەنزنووس دەتوانێ وەک ئامرازیک لەو چیرۆک و بەسەرھاتانە کەلک وەرگری کە
لە نیو خەلکدا ناسراون و خوینەرەن بە لانی زۆرەوه بیستووینانە. بەو شیوەیه کە

دهقى چيرۆك و بهسه رهاته كه ناگيرپته وه، بهلام به ئامازهيه كى كورت، چيرۆك و بهسه رهاته كه وهبیر خوینەر دینیتته وه و له پهردهدا، خوینەر له مهبهستی دهگهيه نی. بۆ وینه:

«خهلكه كەش نه يانته توانی مورشیدزاده كانیان به درۆ بجه نه وه، ناچار بوون برپا به ﴿لێك له ههلا دانی﴾ ههردوو لایان بکهن و ورده ورده تیگه یشتن ته مه بناغه ی بۆشه و (کیشه له سه ر لیه ی مه لایه)».

(نووشته كهی ئامینه خان، پیکه نینی گه دا، هه سه نی قزنجی)

۸- کایه به وشه و رسته:

کایه به وشه و رسته، که ره سه یه کی تری ته نه زه. که ته نزنووس به ئال و گوپری پیتی وشه یه ک، گوپری جه ختی سه ر برگه کانی وشه، له کار کردنی جیناس به تاییه ت جیناسی لیکدراو، یان گوپری وشه ی رسته یه ک یا خود راوه ستان له جیگایه کی رسته دا، مهبهستی ده درکی نی و بزه ده خاته سه ر لیو. به لام ته گه ر ئه و ئامرازه هونه رمه ندانه به کار نه یه یان زیده ره ویی تیدا بکری، ته نه زه که لۆس ده کا و ده یکاته گالته جارپکی بی تام. بۆ وینه:

ئه لف) وشه: «فرق له مابهین روبی خو مالی و روبی کابان

روبی خو مالی: له گه وجه فره نگه دروست ده کری که به کوردی ده بیته باینجانی

سوور.

روبی کابان: له گه وجه فره نگه دروست ده کری که به کوردی نابیته باینجانی

سوور.»

(سروه، ژ ۱۸۰، فرق له مابهین، ئه جمه دی قازی)

ب) رسته: له کوپریک دا، کابرایه ک که گله یی هاتبو وه سه ر، پاکانه ی ده کرد و ده یگوت: تو خودا سالی پار خراپه یه کتان به منه وه دیوه؟ هاو کارکی له وه لام دا گوتی: پار، نا. (که به راوه ستان له بهینی وشه ی «پار» و «نا» و جه خت له سه ر وشه ی پار، گه یان دی که ته وسال به لی خراپه مان پیوه دیوی).

۹- شیوه خوازهی شاراه:

لیږدهدا تهنزنووس به ئانقهست وشهیهك كه تهوس و تانهی بو لایهنی بهرباس پیویه، له شیعر یان په‌ند و وتهیه‌کی مه‌شهور، ده‌گۆږی یان لای‌ده‌با. به‌لام بیسه‌ران به‌لانی زۆره‌وه وشه سهره‌کیه‌که ده‌ناسنه‌وه و له زهینی خویان‌دا ساغی ده‌که‌نه‌وه. بو وینه:

له کۆږیکه‌کی سهره‌خۆشی‌دا، کابرایه‌کی حه‌یابه‌خۆ که له په‌نا سوویه‌که‌وه دانیشتبوو، دواى تاویك هه‌ستا رۆیی و یه‌کی بی‌چاو و روه‌ی دمه‌وه‌ر، که دیار بو له‌گه‌ل کابرای گۆږین نا‌کۆکیه‌یه، گوتی: فلانه که‌س هه‌ر من ده‌بینی، خۆ نا‌گۆږی و ده‌روا، ته‌وه له ترسی من له بن ته‌وه سوویه‌یه خزیبوو! کابرایه‌کی نوکته‌باز له کۆږه‌که‌دا گوتی: به‌لای قوربان! جا سه‌یر ته‌وه‌یه له ترسی تو په‌ناى بو تاور بردوو. (که به‌پیی مه‌سه‌لی «له‌ترسی مار په‌نا بو تاور بردن» کابرای دمه‌وه‌ر به «مار» دانرا).

۱۰- پهلاری کویری:

ته‌وه شیویه له چیرۆک و چه‌له‌حانی‌دا به‌کاردی. به‌جوږه‌ی که که‌سایه‌تی هه‌وه‌ل، شتیك ده‌لی که ئیهام یان کینایه‌یه، به‌لام به‌رامبه‌ره‌که‌ی به مانایه‌کی تر غه‌یری مه‌به‌ستی کابرای لی‌حالی ده‌بی و وه‌لام ده‌داته‌وه. که ته‌وه لی‌ک‌تینه‌گه‌یشتنه، پی‌که‌نینه و ته‌نزی لی‌ساز ده‌بی. بو وینه:

«سوڤی نامیق: یا شیخ که‌ه‌سه، بیژه (تۆ فه‌رموو، ئیمه‌ میاو)

مه‌لا جه‌لال ویستی سوڤی نامیق تی‌گه‌یی‌نی له روه‌ی شیخ‌دا قسه‌ی وا نه‌کا گوتی: سوڤی نامیق، ته‌مه مانای چی؟ سوڤی نامیق له‌به‌ر په‌رۆشی و په‌زاره‌ی خوی تی‌نه‌گه‌یشت مه‌لا جه‌لال مه‌به‌ستی چیه.

گوتی: «سالیك له سه‌قز میوانی لالۆ هه‌واس بووم. شه‌وه خیزانه‌که‌ی سینیی بو هاوردین، گۆشتاوی لی‌نا‌بو. نانمان تی‌ولسی. کتکه‌بوږ ده‌ستی کرد به میاو میاو. خاوه‌ن ماله‌که ته‌وه‌نده‌ی پاروه‌ی بو هاویشته، کتکه‌بوږ قۆستیه‌وه و وازی له میاو

میاو نه دینا و نه بییشت نانه که مان بخوین. لالۆ هه واس سینیه که ی هه لگرت و نایه
به رده می کتکه بۆر و گوتی: «که واسه، تۆ فه رموو، ئیمه میاوا!».

(خه ملی په موو، بیکنه نینی گه دا، حه سه نی قزلیجی)

ب) ئەو شیوه و کهرسانه ی پیوه ندیی راسته و خو یان له گه ل زمان و وێژهدا
نیه:

۱- زهق کردنه وه:

زهق کردنه وه یه کیك له ئامرازه کانی ته نزه، که ویده چی له هه موان پتر له کار
کری. به و جوړه ی که ته نزنووس ئەو لایه نانه ی ره خه یان له سه ره، گه وره و بهرچاو
ده کاته وه و له دهس نیشان کردنیان دا زیده ره وی ده کا و به قه ولی کوته نی له کایه ک
کیویک ساز ده کا. بۆ وینه:

«بایه گانی دادگوسته ری، په روه نده یه کی له پیش دانام ته ماشای که م. زۆرم
سه رو بن کرد سه ره ده رم لی نه کرد. پیته کانی زۆرتتر وه بزمار ده چون که له ته نیشیت
یه ک ریز کرابن و هیندیکیان که وتبن. کابرای بایه گان کوتی ته م په روه نده یه له زه مانی
هه خامه نیشیه کانه وه ماوه ته وه و تا ئیستا هه ر درێژه ی هه یه.»

(سروه ژ ۸، په روه نده، نه حه دی قازی)

۲- درێژدادری و خو بواردن له باسی سه ره کی:

له و شیوه یه دا ته نزنووس به ئانقه ست به لاری دا ده روا و دوای هه رچه ند
رسته یه ک، بابه تیکی تر له وان دا ده کاته ده زما یه و باسه که درێژه ده دا و ته یر و توور
لیک ده داته وه، به لām ئەوه ی باسی نه کا مه به ستی دیاری کراوه. بۆ وینه:

مام حه سه ن کی بوو؟

ئه و مام حه سه نه خه لکی دئییه کی لای دارستان بوو، ئەو دارستانه ی لای
سه رده شت، که دارمازو و به رووه. ئاخو ئەو به رووه ی له وی ره عه مه ل دی، به رپی
ولاتانی ده ره وه ده کری، گوا یه بۆ ده رمان له کاری ده که ن، جا باسی ده رمان کرا، به

خودای كاك مامه نديك لهو گوندهی ئيمه بوو، هەر لهو گيا و گژهی لای خوومان
دهرمانی دهگرتوه، هه مووی یه کاویهك بوو، به رحمة بی، تهویش مرد و
کورپه کانی ئیستا... (باسه که هه روا درێژه ده درێ و تا دی له «مام حهسن») دوور
ده که ویتته وه.

۳- جی گۆرکی:

جی گۆرکی، یه کیکی تر له که رهسه کانی ته نزه که به گۆرینی جیی بایه خیک،
عورفیک یان بابه تیک پیک دی و تهو جی گۆرینه ده بیته هه وینی ته نزه و پیکه نین. بو
وینه:

ئه لف) بایه خ: «گروه بان ره زایی، ته وهی ده مینیتته وه بی ئیوه نایخوم، به لام له
حه وتوو یهك دا ته وه ﴿ته ستاندنی دوو سه تمه ن به رتیل﴾ ده کری؟
حسین قولی (ژاندارم): بوچی نا کری؟ چار نیه، ئیمه که بووینه ته پیاوی ده ولت
ده بی زه حمة بکیشین».

(قورئان خویندن له جیاتی پاره ی به رتیل، پیکه نینی که دا، حه سه نی قزنجی)

ب) بابه ت: «شاشی هه ر ده رسیکی ده یخویند، هه وتوو یهك دووپاتی ده کرده وه تا
فییری بی. هه وتوو یهك تهو ده رسه ی دووپات ده کرده وه که: «قال الشیخ: جلد الکلب
لا یصلحه الدباغة» دوا ی هه وتوو یهك که چوو له لای مامۆستا که ی، گو تی: تهو
ده رسه بلێ. تا ته گه ر فییری بووی، ده رسیکی ترت پی بلیم. گو تی: «قال الکلب:
جلد الشیخ لا یصلحه الدباغة».

(رساله ی دلگشا، کلیات عبید زاکانی)

ج) عورف: «هه والئیر: سادراتی ناوچه ی ئیوه چیه؟

هاوو لاتی: ورکه نان، که وشه کۆن، روحه شکاو.»

(وتو ویژی کاریکاتۆرێکی برایانی قوردهیسی)

۴- تاریفی بهراوه ژوو:

لهو شیوهیه دا تهزنووس به زمانیک ئیراد له لایه نی بهر ره خنه ده گری، که له پیش دا پیمان وایه تاریفی ده کا. چون شه و شیوهیه ی ره خنه ی پی ده گری، شیوه ی تاریفه، نه ک ره خنه. بو وینه:

قسه یه کی مه شهووره ده لئین: «خودا هه لئاگری نه مدیوه نوئیزان بکا، به لام دیومه روژوان بخوا!»

۵- خو هه تله کردن:

لهو شیوهیه دا تهزنووس خوگیل ده کا و کهم و کووری، یان لایه نه خراپه کانی بابه تیك به زمانیکی تهزراوی دهس نیشان ده کا و وا ده نوینی که شه و کهم و کووری و گهنده لئانه ی به چاک زانیوه. بو وینه:

«عه زیز به پیکه نینه وه قسه ی کاک ره حیمی بری و گوتی: ته ری لی حالی بووه! بابه، خودا بیان پاریزی شه و لاوانه، هیئند باسه وادن، خو که سیان لی حالی نابی! شه وه هه مووی مایه ی سه وادی زوره.

(باقه بین، نه همه دی قازی)

۶- بهراوه رد:

لهو شیوه دا تهزنووس، بابه تیك یان دوو بابه تی وه کوو یه ک، له دوو شوین یا کاتی جیادا، بی هیچ لیکدانه وه یه ک بهراوه رد ده کا و جیاوازی نیوانیان به شیوهیه کی تهزراوی بو خوینهر دهرده که وی. بو وینه:

هه وال (۱): مان گرتوانی بهردهم ته لاری پارله مانی فه رانسه، بو وتو ویتر و چاره سه ری گرفته که بیان بانگ کران.

هه وال (۲): پولیسی تاتارستان، مان گرتوانی بهردهم ته لاری پارله مانی وه بهر شهق و باتووم دا.

۷- درکاندن مه بهست له پهراویندا:

لهو شیوهیه دا تهنزنووس باسیک دینیتته گۆری و له باسه سه ره کیه که دا نا، به لام له پهراویزی ته ودا جاروبار مه بهستی ده درکیننی. تهو شیوهیه زیاتر له گهل دریشژادری له کار ده کری. بو وینه:

«سالیکیان کوری که رمی دهسته برام هاته دووکانی، کوره فیلی بوو، بله بوریان پی ده گوت. به ره حمهت بی زوریش قوشمه و قسه خوش بوو. (ها؟ کی؟ تیدی تو کارت بهوهی نه بی چون مرد) هه ره وه ده زانم ته لخانه، له سه ره کورسیه مه خمه ره که دانیشته. (کورسیه کان هه موو چه رم بوون. هه ره تاقه تهو به که ی مه خمه ره بوو، تهویش دوا ی تهوهی برام ناوای لی به سه ره هات، لام برد. چونکی چاوم به رای نه ده دا له وئی ببینم)». (عهینه ک و سه معه ک، مزگیننی، محمه دی ره مه زانی)

۸- به هه له بردنی خویننه ر:

به هه له بردنی خویننه ره که ره سه یه کی تری ته نزه، به م شیوهیه که نووسه ره بابه تیک باس ده کا و زهینی خویننه ره بو لایه ک ده با. به لام له به رده و امیی باسه که دا بو خویننه ره دهرده که وی که به هه له چوه و تهوهی چاوه پروانیی ده کرد، تووش نه بووه. بو وینه:

میرزا حه سه ن، لهو رۆژه وه که به چه پله ریزان له سه ره کورسیی شماره داریان دانا، هه تا تهو رۆژه ی به فیکه فیک هینایانه خواری، مالم هه قه شهو و رۆژ خه ریکی خزمهت بوو - هه لبهت به خزم و کهس و گیرفانی.

۹- که لک وهرگرتن له نه زیله:

گیرانه وهی نه زیله له جیی خوی دا، شیوهیه کی تره که تهنزنووس ده توانی بو دهربرینی ره خنه و مه بهست بی هیچ لی کدانه وه و دهسکاریه ک که لکی لی وهرگری. بو وینه:

«که ریان بانگ ده کرد بیته سه رشایی

که ره هاواری کرد مالمی ویرانم

وا هه لئا په رم سه ره چوپیم ده نی

گۆرانیی خوشیش که متر ده زانم

به خوا ئه ترسم بکهن به ئاوکیش

یان باراشی باش بیته سه رشانم»

(بۆ کوردستان، مامۆستا هه ژار)

۱۰- که لک وهرگرتن له باسه ئاساییه کان:

له و شیوهیه دا تهزنووس باسیکی ئاسایی دهگیریتیه وه و پیوهندیی ده داته وه به و

مه به سته ی دهیه وه ی ده ریبری و به و جوړه ئامانجی خۆی ده پیکی. بۆ وینه:

«مام عه زیز: ... قسه کانی ئه و چه تیوه کاکمی کوشت. هه ر به زار خو شه

بیستنی ئه وه ی پیت بلین «کالیاره کۆن، تو له جیی باجی!»

جا بۆیه من ناویرم سه معه ک لی بدهم. با ئه وه ی گویم به جاری په کی که وتوو ه.

ده ترسم منیش شتیکی وا بیستم بیته مایه ی مه رگم.»

(عه ینه ک و سه معه ک، مزگینی، محمه دی ره مه زانی)

۱۱- دانانی نیوی نا ئاسایی و ته زراوی:

له کار کردنی نیوی نا ئاسایی، ئامرازیکی تره که ئه گه ر تانه یه کی ره خنه گرانه ی له

پشته وه بی، باری ته نز ده دا به نوو سراوه که. بۆ وینه:

«عه زیز: ئه تو بی به لابی زوو رویشتی، دوای هه قال (ئاسن و پولا)، هه قال

(گووراسن) و به دووی ئه ویشدا هه قال (بزمار) قسه یان کرد.»

(باقه یین، ئه حمه دی قازی)

۱۲- له کار کردنی قهید و ئاوه لئاوی نه گونجاو (رسته ی نا ئاسایی):

ئامرازیکی تری ته نز، له کار کردنی قهید و ئاوه لئاوی نه گونجاو و دروست کردنی

رسته ی نامۆیه. به جوړیک که وشه کان به ئاشکرا له چاو ده ده ن که نالیکن و له جیی

خویان دا نین و ده رده که وی که تانه یه کیان له پشته وه یه. بۆ وینه:

کاک ره حمه ت، به ره حمه ت بی، هه تا مرد، به شوغلی شه ریفی شه ی تانی و

شو فاری، ماندوونه ناسانه خه ریکی خزمه ت بوو.

۱۳- تانه‌ی شاراوه:

لهو شیوه‌یه‌دا ته‌نزنووس راسته‌وخۆ ره‌خنه‌ له لایه‌نی به‌ریاس ناگری، به‌لام ناوه‌رۆکی بابه‌ته‌که تانه‌یه‌کی له خۆی‌دا حه‌شار داوه‌ که لایه‌نی به‌ر ره‌خنه‌ ده‌گریته‌وه. بو وینه:

((ئه‌م، به‌ ره‌ئی تو ته‌له‌فریۆن خه‌لك فیری سه‌قافه‌ت ده‌كا؟

ئه‌و: ته‌بعه‌ن.

ئه‌م: چۆن چۆنی؟

ئه‌و: من خۆم ته‌جره‌به‌م هه‌یه‌... هه‌رسه‌عاتی ته‌له‌فریۆنه‌که داگیرسینن، من له‌ داخا ته‌چمه‌ ژوو‌ره‌که‌ی ته‌ودیه‌و ده‌ست ده‌که‌م به‌ کتیب خویندنه‌وه.))

(سیخورمه‌ ژ: ۵۸)

یان "کو‌ره‌ خو‌گه‌لانی دراوسی، میژووی ئیمه‌یان چه‌واشه‌ کردوه‌. سه‌د بریا فلانه‌که‌سی میژوونووسیش به‌ تو له‌ی خۆمان میژوویه‌کی بو‌گه‌لانی دراوسی نووسیا.

۱۴- ویردی زمان:

زۆرکه‌س عاده‌تیانه‌ له‌ قسه‌ کردن‌دا، وشه‌ یان زاراوه‌یه‌کی وه‌ک (مه‌سه‌لا، عه‌رزت ده‌که‌م، به‌راستی و...) په‌یتا‌په‌یتا، به‌جی و نابه‌جی، دووپات ده‌که‌نه‌وه‌. ته‌نزنووس ده‌توانی بو‌ شیرن کردنی چیرۆک و ده‌مه‌ته‌قه، له‌و که‌ره‌سه‌یه‌ که‌لك وه‌رگری. به‌ تایبه‌ت کاتیك له‌ زمان تو‌یژه‌ ناسراوه‌کانی وه‌کوو: (تاینی، بازاری، له‌شکری و...) هه‌وه‌ ده‌دوی.

۱۵- خوازه‌ی شاراوه:

هه‌ر وه‌کوو ده‌زانین، له‌ خوازه‌ی شاراوه‌ (استعاره‌ی مکنیه‌) دا یه‌کیك له‌ تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی پی‌شوبه‌یئندراو له‌گه‌ل شو‌به‌یئندراو ده‌که‌وی و ئه‌و شو‌به‌اندنه‌ نا‌اشکرایه‌ش ده‌توانی وه‌ک که‌ره‌سه‌یه‌کی ته‌نز به‌کار بی. بو وینه:

((مام وه‌سمان له‌ کاتی نان‌کردن‌دا به‌سه‌ر ژنه‌کانه‌وه‌ راده‌وه‌ستی. گونتکه‌کان به‌ ده‌ست هه‌لده‌سه‌نگینی، بی‌توو هه‌ست بکا یه‌کیان تو‌زیك گه‌وره‌یه‌، هه‌لیده‌گری و به‌

دهنگیکی توورپهی گولانهوه به تامینی بووکی دهلی: «ته ماشای شه و نهنگوتکه می! و هلاهی به قهرا گوانی زارا سووری دایکت ده بی!»

(کابرایه کی ناوا، مزگینی، محمدهدی رهمه زانی)

۱۶- ته شبی و خوازه ی بهرچاو:

ته شبی و خوازه ی بهرچاویش له و کهره سانه ن که له ته نزدا به کار دین و ته گهر هونه رهمه ندانه هه لبرژیردین و به جی له کار کرین، بابه ته که شیرن و ته نزاوی ده کهن. بو وینه:

ئه لف) ته شبی: «کوشکی ئاغایی وه کوو کونده بووی گهرؤل به بهر بهر چوچکی دیی (سه رکهل) هوه هه لنیشتبوو له هیندی جی پاساره ی بانه کان که وتبوونه خواره وه، له هیندی جیش داچورا بوون، ده تگوت ده می گزیری پیره له بهر کرپوساندنه وه ی تیسقانی پاش خوان و چه قه می زوری چند ساله له گه ل بیگارچییه کان ددانی تاق و واز که وتوو و شه می ماویشه ته وه خوار و خییچ بووه».

(بیهینه نه ما ناوی مه به، پیکه نینی گدا، حه سه نی قزلجی)

ب) خوازه ی بهرچاو: «به غدا وه کوو پیوازی توی توی وایه، شه وه ی به بهرچاوه وه یه تویی سه ره وه یه و شاره زابوونی ئاسانه، جاده یه و ته مبه ر و ته وه به ری مه غازه یه، ﴿...﴾ ناوه روکی شه و پیوازه ش رواله تیکی هه یه که ناوی بازاره...»

(عاده تی بازار، پیکه نینی گدا، حه سه نی قزلجی)

۱۷- لاسا کردنه وه ی ته وساوی:

له و شیوه یه دا ته نزووس ده چی له قالبی لایه نی بهر ره خنه وه و به شیوازی شه و ده دی و به زمانیکی شیرن و ته نزاوی، کرده وه چه وته کانی زهق ده کاته وه و لیلی له هه للا ده دا. بو وینه:

«ئه مجاره یان له نامه یه کا هه لوئیستی منت ویستبوو به رامبه ر به ره خنه گران و

شی کارانی شیعی ته م سه رده مه . زارخوش برا! به راستی ته مه سووژه یه کی نایابه .

من وهك ههر شاعیرییکی ترا! به رادهیهك لهم بهرئیزانه دلپریم، ههر مهپرسه! جا تو
خوا ریگام بده له پیشدا کولکهی رهخنه و رهخنه گر ده رینیم، نه نجا له نامهیه کی ترا
شی کارانت بو شی ده که مه وه!»

(سروه ژ ۱۴۱، نامه کانی شهنده بو شاعیرییکی لاور، عهلی ئیسماعیل زاده)

۱۸- نیو دیر کردن به دژ:

ههروه کوو ده زانین ته نزنووس زورجار به پیچه وانه وه ده دوی و مه بهستی خوئی
به راوه ژوو ده درکیینی. ههر بویه نیو دیر کردن به دژ، وهك ئامرازییکی سه ره کیی ته نزن
دیته نه ژمار. بو وینه:

ئهو پالنه وانه بی وینه یه ههر ته قه ی تفهنگی بیست، کونه مشککی لی بیوو به
قه یسه ری.

که دیاره مه بهست له «پالنه وان»، «ترسه نوك» ه.

۱۹- ههله ی سه رزاره کی:

ههله ی سه رزاره کی یه کیکی تر له ئامرازه کانی ته نزه، به وجوه ی که ته نزنووس،
وهك ئه وه ی ههله یهك بکا و خیرا راستی کاته وه، له پیشدا مه بهستی سه ره کیی
ده درکیینی و بی نیوپر داوای لی بوردن ده کا و ههله ئانقه سته که راست ده کاته وه
(ههلهت ههله ی سه رزاره کی زیاتر له گهله کایه به وشه کان له کار ده کری و زور
به کارهینانی ته نزن ناشیرن ده کا).

بو وینه: جه ده کان! (ببوورن جه ده وانه کان) هیرشیان برده سه ره خه لکی گونده که
و تالانیان کردن.

۲۰- وهرچه رخان له ته نگه ژه دا:

یه کیکی تر له ئامرازه کانی ته نزن، وهرچه رخان له قوناغی ناسک دایه. به و مانایه
که ته نزنووس له زمان که سایه تیکانه وه له جیگایه کی ته سته م دا، به لیزانی و به پهله
باسه که ده گوپی و زیره کانه خوئی له کیشه که ده ربازده کا. که ئه وهرچه رخانه، بو
خوینهر شیرن و چاوه پروان نه کراوه.

بۆ وینه:

«میرزا (که داخی عه ولای له دلدا بوو): شوکور باوکی نه ماوه، ته گینا بی گه نمیش ده یهینایه سه ما.
کوئخا عه ولای تیگه یشته مه بهستی میرزا ته وه یه باوکی عه ولای ره عیهت بوو.
ته گهر بایه ته ویشی به دهردی ره عیهته کانی دیکه ده برد. گوتی: من نمک به حه رام
نیم. تاغام چۆنی پی خوش بی واده که م.
میرزا که زانیی قسه ده گاته ناسکی، گوتی: تاغا حه ز ده کا ته مائی بۆ
بدۆزیتته وه».

(تاغا وه جاخی رۆشنه، پیکه نینی گه دا، حه سه نی قۆلجی)

۲۱- وه سه ر ته له په راندن:

وه سه ر ته له په راندنی خۆه لکیش و فیشال باز (له چیرۆک و به سه رهات دا)
یه کیکی تر له و که ره سانه یه که بۆ ته نز له کار ده کری. به و جۆره ی که، به پیچه وانیه
وه رچه رخان له ته نگه ژه دا، به ئانقه ست بارودۆخیکی وا دهره خسیتری که که سایه تی
فیشال باز به ته له وه بی و به درۆی زه ق و ئاشکرا، به زمانی خۆی له خۆی له قاو دا و
ده روونی وه ده رخوا. بۆ وینه:

«میرزا ره حمانی بانه یی له ناو قسان دا له شیخ نه حمه دینی پرسی: هه ژاری ئاوالته
له کوئیه؟

گوتی: ده لئین له بیاره یه. بریا به اتبایه ته ئیره، ئای چه ند بۆی به تاسه وه م!
ده ستی کرد به حیکایهت گیارانه وه ی هه والته تی گهرمی خۆی و من (هه ژار) که چه ند
سال پیکه وه مان خوئیندوه.

میرزا گوتی: سوئید بخۆ که درۆ ناکه ی! شیخ نه حمه دین قوت بوو، ته ماشایه کی
منی کرد و گوتی، ناکا ته وه هه و بی، به خوا نه مدیوه، به لام خوشم ده وی!»،
(چیشتی مجبور، مامۆستا هه ژار)

۲۲- لیكدانهوهی دلخواز:

لهو شیوهیهدا تهنزنووس مانای بهیتیک شیعر بیان پهنند و مهسهلیک، بهکهیفی
خوی لیكدهداتهوه و ئهوه مهبهستهی دهیههوی دهریبری، له مل شیعر و مهسهلهکهی
دهپهستیوی. بو وینه:

((لهو رۆژه که دوور بوتهوه سایهت لهسهری من

سووتاوه له تاوت ههموو جان و جگهری من))

(وهفایی)

مانا و لیكدانهوه: ئهوه بهیتیه شیعره که پهپهوهی دیوانی وهفایی بووه، لهراستی دا
فری بهسهر وهفاییهوه نیه و هی شاعیریکی هاوچهرخیتی که دواي چهند سال خزمهت
به دهولتهتی قهجهریکان و دلی خهلك و خوا له خو کردن، وهك مشکی نیو خهگه، به
پهرویهکی تهپر کلکیان گرتوه و فرییان داوه. جا کابرای گۆرین بهو شیعره سکالای
ناردوه بو ئاغای پیشووی تا بهشکم ئهوه خاویه، دووباره رایگرتهوه و به نانی
پیشخانه چاوی روون بیتهوه.

۲۳- رهمز:

لهو شیوهیهدا که زیاتر بو تهنزی سیاسی له کار دهکری، تهنزنووس راستهوخو
لایهنی بهر رهخنه نیودیر ناکا و به پوالت رووداویک به زهمان بیان شوینیکی
دوورهوه دهلکینی، یاخود باس و لایهنهکان، به جوړیک دهگۆری که به ئاشکرا
نهناسرینهوه. بهلام نیشانهگهلیک بهدهستهوه دها که بزانی مهبهستی چیه و دهلی
چی. بو وینه:

دهگیرنهوه له زهمانی نادرشای ههوشاردا، کاتییک ئهمر کرا خهلك نوینهر
ههلبژیرن، لهو زابوله کابرایهک دهمی هیناپیش که: خهلکینه! ئهمن نهوهی
رۆسته می دهستانم و چیهها ههژدیها و دیوم کوشتوون و ههوخانم برپوه و... ئهوهندهی
بهخو ههلکوت تا خهلکی خوشه کرد و کهوته سهر خوانی ههشتم.

۲۴- عوزر له قه باعهت خراپتر:

جاری وایه ته زنووس له زمان که سایه تیه که وه پاساو بو خه تایه ک دینیتته وه، به لام ههروه که له نیوه که یه پرا دهرده که وی، به جیی ته وهی کاره که چاک بکا، خراپتری ده کا که بیستنی وه لامی له و جوړه بو خوینهر شیرن و پیکه نینیه و وه که ره سه یه کی ته نز ده ژمیردری. ههروه ها جاری واشه له زمان تا کیک یا چند که س، زنجیرله مه پاساو دینیتته وه و جار له گه ل جار کاره که خراپتر ده کا، که شیوه ته نزیکی شیرین و هونه رمه ندانه ی لی ساز ده بی ته گهر ره خنه گرانه بی. بو وینه:

((باوک: کورپی باوکم واشوکور بووی به شازده سال، یه عنی ئیتر منال نی. به قوریانت بم تاگات له ره فیقی خراپ بی)) فییری جگهره کیشانت نه که ن.
کور: نا بابه گیان مه ترسه. دوو ساله ته رکم کردووه.))

(سیخورمه ژ. ۵۸)

یان: (بروانه چیرۆکی کورپی خوشناوهرتی و ده زگیرانه که ی له بهری کویه ل ۵۷-۵۹، بهرگی سیپهم، رشته ی مرواری، عه لاته ددینی سه ججادی).

۲۵- کوی نالیک:

کۆکردنه وهی چند دیارده ی نالیک که پیوه ندیان پیکه وه نیه، یان دانانی نابه جیی شتیک، که ره سه یه کی تره که بو ته نزاوی کردنی بابه ت که لکی لی وه رده گیری. بو وینه:
((مام وه سمان که نانی، نان هاسایی له عه ولاده کانی به چاوه، ههر که چاوه ش دینه تاوایی و موسیقا ده ژهنن، ته وهی پوولی له گیرفانی دایه له نیویان دا به شی ده کا و زورجار به وهش سوکنایی نایه چاوه شه کان بانگیشتن ده کا.))

(کابرایه کی تاوا، مزگینی، محمده دی ره مه زانی)

یان: ده لئین کابرایه کی پیواز فروش له خالیکی پشکنین گیرابوو“ دوی پارانه وه یه کی زور که ئیزنیان دا بروا، کابرای خه جلاو له خویشیان تای ته رازوکه ی پرکردبوو له پیواز و فهرمووی چه کداره کانی ده کرد.

۲۶- بهراوردی نابه جی.

گهلی جار بهراوردی نابه جی و هك ههلهیه کی زهق ده بیته هه وینی ته نز و پیکنین. بهو شهرتهی ئه و بابه تانهی بهراورد ده کرین به روالته لیك نزیك و له راستی دا جیاوازیی بنه رته تیان هه بی. بۆ وینه:

ده گینه وه ده لئین کابرایهك چوه لای سولتان مه حمود. سولتان لئی پرسی مریشك کوئی خوشه؟ گوتی: پیسته کهی. سولتان فه رمانی دا سه د دیناریان دایه. کابرا دوستیکی بوو ته ماح گرتی و بهو پیودانه رووی له باره گای پادشا کرد و سولتانی تیگه یاند بۆچی هاتوه. ئینجا سولتان مه حمود له وی پرسی که ل کوئی خوشه؟ کابرا به قیاسی وه لآمی دوسته کهی، گوتی: پیسته کهی و به جیی خه لات به شهق وه دریان نا.

۲۷- وه لآمی بی وه لآم:

وه لآمی بی وه لآم، شیوهیهك جواب دانه وهیه که لایه نی بهرپرسیار هه ر له پرسیری کابرا بۆ به لگه ی وه لآمه کهی که لک و هرده گری و وه لآمیکی ئه وه نده قورس و قایمی پرسیاره ته وسایه که ده داته وه که ره ت بوونه وهی بۆ نیه. ئه و شیوه وه لآمه ته گه ر تانهیه کی ره خنه گرانه ی له پشته وه بی. ته نزی لی ساز ده بی. بۆ وینه:

((کابرایه کی ده و له مهندی ترزلی بی چاو و روو تووشی مه لایه کی خیل ده بی و ده لئ: ماموستا! راسته ده لئین پیای خیل یهك به دوو ده بین: مه لا ده لئ: به لئ وایه، کابرا ده پرس: چون؟ ده لئ: ئه وه تا تو دوو پیته هیه)) که چی من به چواری ده بینم)).

(رشته ی مرواری، بهرگی یه کهم، عه لاته ددین سه ججادی)

۲۸- هوکاری نابه جی:

هوکاری نابه جی ئامرازیکی تری ته نزه، بهو شیوهیه که له بارته قای پرسیاریک دا، وه لآمیك ده دریته وه که هیچ په یوه ندیی به پرسیاره که وه نیه و بهو جوړه کابرای

به پرسیار به ئاماژیه کی ته وساوی پرسیار کهر تیده گه یه نی که وه لآمه که ی روون و ئاشکرایه. بو وینه:

مه شهووره ده ئین: ئه ری فلانه کهس له سه ر چی گیراوه؟
لایه نی به رامبه ری: له سه ر نوژی به یانی! له قسان به یانیان زوو هه لده ستا بو
نوژی!

۲۹- تیز تی گرتن:

تیز تی گرتن شیوه یه کی ته نزه که ته نزووس به شیخ له قسه، یان نووسراوه ی لایه نی به رامبه ری دهس نیشان ده کا و به زمانیکی شیرن تانوتی لیده دا. شه رتیش نیه ئه و تانه یه هه ر نووسه ری وته که بگریته وه و ده کری ئه و قسه یه بگریته به هانه یه ک بو ره خنه له لایه نیکی تر. بو وینه:

له وتووێژیک له سیروان دا: «سه باره ت به شیعی ئه و دیویش ده توانم بلیم کاتیك به ختیار عه لی و کهسانی تر فه لسه فه بفیچقیننه شیعه وه.»

- عه لی ئیسماعیل زاده: فیچقاندن! ئه مه یه په تای ئه ده بی کوردی.»

(مه هاباد، ژ ۲۹)

«پشوو ی کوردستانی نوی: ئه و کوره ی چه ز به سووراو و سپیاو ده کا.

سیخورمه: که سویند ئه خوا ئه لی به سه ری زاواکه مان» (سیخورمه، ژ ۶۵).

هه وال: به ره مه می سپیایی کوردستان، له ولاتانی ده ر و جیرانی زیاتره.

- وه لآ ئه وه بویه ماستا و که ری وا چاکمان لی هه لده که وی.

یان، ده ئین: کابرایه ک کورپکی دوازه سالانی له گه ل خویشانده ران رایپچه کی

زیندان درابوو و خه به ریان دایه که: کوره که ت گیراوه.

گوئی: ئای دنیا! ئه وه نه مردم و دیم ئیمه ش تیمان دا هه لکه وی. ئه وه چه سه نی

کورم له سه ر سیاسه ت گیراوه.

۳۰- ئاكامى بهراوه ژوو:

ئاكامى بهراوه ژوو كهرهسه يه كى ترى ته نزه بهو جوړه ي كه له كوټايى باسه كه دا نه تهنيا كه سايه تيبى بهرباس به ئاكام ناگا، بهلكوو له وهى هه شه ده بى. ته نزنووس زور جار نه و ئامرازه وهك تاكه كهرهسه يه كه له كوټايى چيروك دا به كار ده با. بو وينه:

«كوسه چوو بو ريش، سميلى دنا».

بى گومان نه و شيوه و ئامرازانه ي باس كران، سه رجه م شيوه و كهرهسه كانى ته نزنين و زورى تر هه ن كه وه بهر زه دين نه هاتوون و له قه لاهم كه وتوون. هه روه ها ته نزيش وهك هه موو هونه ريكي تر به رده وام له گه شه و پيشكه وتن دا يه و له وه به دواش ته نزنووسان نوپكاريى تيدا ده كهن و بى شك شيوه و كهرهسه ي تر دادينن.

سەرچاوهی نمونه کان:

۱. زاکانی، عبید " کلیات عبید زاکانی، تهران، انتشارات زوار، چاپ دوم، ۱۳۴۳.
۲. نالی " دیوانی نالی، به‌غدا، کۆری زانیاری، ۱۹۷۶.
۳. وه‌فایی " دیوانی وه‌فایی، ئینتشاراتی سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییووبی .
۴. سه‌ججادی، عه‌لاه‌ددین " رشته‌ی مرواری، ؟ ، به‌رگی یه‌که‌م، ۱۹۵۷.
۵. سه‌ججادی، عه‌لاه‌ددین " رشته‌ی مرواری، سه‌قز، محمه‌دی، به‌رگی سیه‌ه‌م، ۱۹۵۸.
۶. قزنجی، حه‌سه‌ن " پیکه‌نینه‌ی گه‌دا، به‌غدا، چاپخانه‌ی علاو، چاپی دووه‌ه‌م، ۱۹۸۵.ز.
۷. هه‌ژار " بۆ کوردستان، تاران، جه‌واهیری، چاپی سیه‌ه‌م، ۱۳۵۸.
۸. هه‌ژار " چیشتی مجبور، پاریس، چاپی یه‌که‌م، ۱۹۷۷.
۹. هیمن " ناله‌ی جودایی، مه‌هاباد، چاپه‌مه‌نی سه‌یدیان، چاپی پینجه‌م.
۱۰. حیسامی، خالد (هیدی) " کاروانی خه‌یال، سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییووبی. چاپی یه‌که‌م، ۱۳۶۴.
۱۱. قازی، ئه‌حمه‌د، باقه‌بین، چاپی یه‌که‌م، ۱۳۶۰.
۱۲. ره‌مه‌زانی، محمه‌د " مزگینی، سه‌قز، ئینتشاراتی محمه‌دی، چاپی یه‌که‌م، ۱۳۷۷.
۱۳. ده‌وره‌ی گۆقاری سره‌ه.
۱۴. ده‌وره‌ی گۆقاری سیخورمه.
۱۵. ده‌وره‌ی گۆقاری مه‌هاباد.
۱۶. کاریکاتۆره‌کانی برایینی قوره‌یشی.

قهیرانی ئەدەبی

ئەو رۆژانە، بە داخەوێ کۆری شاعیرانی لاوی کوردستان، بۆ هەلبژاردنی نیوی کلک پەریو* (نازناوی پێشوو و تەخەلوسی هەرە پێشوو) تووشی تەنگ و چەلەمە و گیروگرفتییکی لە دوو نەهاتوو بوون و نیوی کلک پەریو، بە تەسەلی بە هەمووی ئەو خۆشەویستانە راناگا و زۆرجار چەند شاعیری بەستەزمان مەجبوور دەبن، بە شەریکی لە نیوی کلک پەریو کەلک وەرگرن، کە ئەوەش دەبێتە هۆی تیکەڵ بوونی شاکارە ئەدەبیەکان و بۆی هەیه بەعزە شاعیری ئەبەر ئەو هۆیە، شیعریان کورپە گوێ بێ و ئاوەکیی دیوانی قەت چاپ نەبینی شاعیریکی تر بێ و بەو جۆرە زەرەر و زیانی قورسی مەعنەویان لێ بکەوێ، کە زەرەدی مائی لە حاندی پووشیکە و هەرگیز قەرەبوو نابێتەو.

رەنگە هیئیدی ئینسانی بەدبینی بەرچاو تەنگ، بلین: جا خۆ زۆربەیی ئەو کەسانەیی لە حەول و دەولی هەلبژاردنی نیوی کلک پەریودان، هیشتا شیعیریکیان دانەناوێ "فارس کوتەنی: با لە پێشدا برایه تیان بسەلمینن، جا دوایه داوای میرات بکەن.

ئەو برادەرانی کە ئەو قسەیه دەوشن، زۆر لان. چون "ئایا بەننا بێ کەمچە و مائە مائی بۆ ساز دەبی؟! پالە بێ داس و مەلەغان دروینەیی پێ دەکری؟! راوچی بێ تاجی و تولە نیچیری پێ دەگیری؟ بێ شک نا" دەی شاعیری بەستە زمان بێ نیوی کلک پەریو چۆن شاعر بەهۆنیتهو؟! دیارە شتی وا قەت ناگونجی" چون بە برۆای من نیوی کلک پەریو (کە هیئیدی بە روالەت و یژەوان رخنەیی لێ دەگرن و دەلین «ناوی

كلكپراو» دروسته چون مهوزون تره و من له جيى خوى دا وه لاميان ده ده مهوه) سهره كى ترين كهره سهى شاعيره و بو شيعردانان له تبع و زهوق و ئيستيعداد و بههره و مهعلوومات و تهنانهت له نانى شهو و پيلاوى روژيش واجب تره.

جا ئيستا كه گرينگيى شهو مه بهسته مان بو روون بووه، من به ئهركى سهر شانى خوم زانيوه، بو رزگار كردنى شهو شاعيره زهحمهت كيشانه لهو تهنگ و چه له مهيه و كو تايبى هينان بهو قهيرانه ئه ده بيه، شهو ندهى له توانام دايه ههول بدهم” كه بهرهمى ههول و تيكوشانم چهند پيشنياريكه ئاراستهى! شهو خوشه ويستانهى ده كه م و هيوادارم ره چاو كردنيان، دهرمانى شهو دهرده كوژهنديه بى و چاره سهرى شهو گرفته گه ورهيه بكا و گرى پووچكهى شهو ماشهره ئالوزاوه بكاتوه و، شهو بهسته زمانانه چيدى دهردى بى نيوى نه كيشن.

پيشنياره كان:

۱- شاعيره خوشه ويسته كان بو ههلبژاردنى نيوى كلك پهريو، خويان له پاوانى هيچ جه غزيك دا نه بهستنه وه و له ههر وشهيه كى قامووس گرتيبى، برىتى له: زيندوو و مردوو، دار و دهوهن، گول و گيا، كوڤ و نوڤ و ... بى دله پراوكى كه لك وهرگرن. به قهولى زورابى سپيرى قه له به له كه چى له كوتر كه متره؟ چ عهيببىكى ههيه بو وينه شهو وشهيه، كه شهزه زا زوريش ره سهن و له زاران خوشه، نيوى كلك پهريوى چهند شاعيرى ناسك خه يال بى: (ماموستا قه له به له كه).

۲- شه گهر چهند شاعير پيكه وه ههزيان له نيويكى كلك پهريو بوو، هيچ ئيرادى نيه، ده كرى به هاوبه شى كه لكى لى وهرگرن به لام به ريز نيشانه حيسابيه كانى پريم و زيگونت و تيبه رزيان له سهه دانين. بو وينه: ماموستا خوله ميش پريم، ماموستا

بربەند زيگۆنت، مامۆستا داپلۇخواو تىببەرز. (قسەى خۆمان بى برېكىيان لە خارىجى دەچن و دەكرى بەو جۆرە لافى جىھانى بوونىشيان پىوھ لىدەى).

۳- پاشگرى شارى شاعىرەكە وەك ژمارە لىزگەى ئوتومبىل، بە دووى نىوھ كلك پەرىوھكاندا بنووسن. بەو جۆرە ئەگەر نىو و نىشانەى شاعىرى دوو شارىش يەك بن، بە نىوى شارەكاندا لىك ھەلداوئىزىن. بۇ نمونە: مامۆستا تۆز و خۆل پرىمى بانە، مامۆستا تۆز و خۆل پرىمى بۇكان، مامۆستا كەرتەشى زيگۆنتى مەھاباد، مامۆستا كەرتەشى زيگۆنتى مەرىوان و ...

وئىدەچى بە رەچاوكردنى ئەو پىشنىارانەش، دىسان كەمايەسىى نىوى كلك پەرىو، بۇ شاعىرە لاوھ خۆشەوىستەكان بە تەواوى چارەسەر نەكرى و ئەو بەستەزمانانە ھەروا ھەلۆھدا و بى دەرەتان بىننەوھ. جا لىرەدا بە دەرەتەى دەزانم لە تەواوى بنكە و رىكخراوھ فەرھەنگى - ئەدەبىيەكانى دنيا، بە تايبەت بنكە نىونەتەوھىيەكان، لە ھەموان زىاتر رىكخراوى بەرپىزى بۆنسكۆ، داوا بكەم كە بە ناردنى نىوى كلك پەرىو بە رادەى پىويست، شاعىرانى لاوى ولاتەكەمان يارمەتى بدەن و نەھىلن ئەدەب و وئىژەى نەتەوھىيەكى رەسەنى مېژوووى قسر بىننەتەوھ و ھەروا بە فېرۆ لە ناو بچى.

۱۳۷۶

* نىوى كلك پەرىو، بە بەراوھردى «ئەستىرەى كلك دار» داندراوھ و ئاماژەيەكە بۇ خزمەتى بەرچاوى ئەو ئازىزانە، كە ئەوانىش، خودا توفىقىيان بدا، بۇ خۇيان لە ئاسمانى وئىژە و ئەدەبى نەتەوھكەياندا، ئەستىرەيەكى پىشنگدارن.

زانايانى ئەو سەردەمە

ئىمەي كورد ھەرچەند لەبەر سىياسەتى شوومى پاشايەتى، لە رابردوودا دەرەتانی ئەو ھەمان نەبوو ئەو جۆرەي پيويستە خزمەتى زمانە کەمان بکەين، بەختە وەرانی بە ھەول و تىكۆشانى چەند زانا و کەلە شاعىرى بلىمەتى ھەلکەوتوو، لەو دوايىدا توانىومانە تا رادەيەکی زۆر ئەو دواکەوتنە قەرەبوو بکەينەو و ئەدەبى خۆمان بگەيەنە گەلانى پيشکەتوو و تەنەت لە ھىندى بواردا، رچەشکين بين و ھەپشيشيان بکەوين.

يە کىک لەو زانا و بلىمەتانەي ئەو ئەرکە قورسەيان لەسەر شان بوو و بەو چەند سائە کارى چەند سەدەيان کردوو و خەلکى ئەمەگناس ھەتا ھەتايە لە بىريان ناکا و ميژووى ويژە بە شانازيەو ھەلپەرەکانى بە نيوى پىروزيان دەرپازينيئەو، کاک مستەفای ئىلخانىزادە، ھەرگىرى پالەوان فسفس و نووسەرى ئاشەوانە.

من ليژەدا ناتوانم ئەو جۆرەي پيويستە خزمەتى ئەو بەريژە بە دنيای ئەدەبىيات باس بکەم. بۆيەش دەلييم دنيای ئەدەبىيات، چون ھىندە تىنووى خزمەتە، بە زمانى کوردى ئۆخزنى لە دل نەگەر او و پەلامارى زمانى دراوسىکانيشى داو و لەوانيشدا شوينەوارى بەجى ماو. ھەر ھەما ئەو مامۆستايە خوئى بە تەنيا لقيكى ئەدەبەو نەبەستوتەو و لەھەموو بەشيكدا دەسەلاتى خوئى نواندوو.

جا ھەرچەند بە ھۆى بەربلاويى خزمەتى ئەو بەريژە بە دنيای ئەدەبىيات، ناساندنى لە توانى منى بى دەسەلاتدا نيە و ئەگەر لە تواناشم دابا لەو وتارەدا جيى نەدەبوو و کۆليكى قاقەزى کيلۆى چوارسەت و پەنجەتمەنى دەويست، ديسان دەبيتە سپلەيى خوئى لى ببويرم و باسى نەکەم. منيش لە بەر ئەو بە پيى توانام بە قەولى

کوتهنی له خانوی خشتیک و له ههشتان مشتیک لی دهخمه بهر چاو، که هیوادارم بیته سهرهتایهک بو ناساندنی ئەو ئەدیبه بهرپیره و قهلهم به دهستانی خوشهویست بو پرکردنهوهی ئەو کهلینه ههراوه له ئەدهبی کوردی دا ههول بدەن و پتری بناسینن:

ژمارهی کتیبه چاپ کراوهکانی ئەو هیژایه، ههه چهند ناگاته ژمارهی کتیبهکانی مامۆستا بورهکهیی، بهلام له شوینهوارهکانی محمهد زهکهریای رازی گهلی زیاتره (که میژوو نووسانی بهرپرز، مامۆستایان تهوهککولی و فارووقی، لهبهه ئەوهی کوری زهکهریا یهک دوو جار به کوردستاندا هامووشوی بهغدای کردووه، به سویند وکهلامهلاوه رهش دهبنهوه و سی به سی تهلاق فری ددهن که کورده و دهلین: شۆرتهی «رازی» به مانای خهکی شاری «رهی» نیه. بهلکوو چون کورد بوونی خوی شاردۆتهوه و ئەو رازهی لای کهس نهدرکاندووه بهو نیوه نیوبانگی دهکردووه).

ههروهها من هههگیز ناتوانم بو کتیبه رهنگاورهنگه ئەدهبییهکانی مامۆستا ئیلخانیزاده نرخیک دیاری بکهه. چون رۆژ به رۆژ پلهی تهوهپروروم دهشته سهه و قاقهز گران دهبی. جا لیتهدا زۆر به کورتی و به شیوهیهکی گشتی باسی ئەو بابتهه جوړاو جوړه ئەدهبیانه دهکهه که ئەو مامۆستایه ههولی بو داوون و شوینهواری لی بهجی هیشتون.

قهلهمی رهنگینی ئەو هیژایه له چیرۆک نووسیشدا ههه وهه وههگیرانی! کتیبهکان، گهلی شاکاری به نرخی خولقاندووه و بمانهوی و نهمانهوی خوی به سهه و یژه و ئەدبدا سهپاندووه و توانا و دهسهلاتی خوشی چهپاندووه. بو وینه قهلهمی سیحراویی ئەو بهرپیره له ئاشهوان و پالهوان فسفسدا کاریکی کردووه که زۆربهی خهک لهبهه نیوبانگی بهربلاویان، وهه «نهسیمی شومال» بهدووی نیوی نووسهردا دهیانلکینن. ئەوههش دیاره ئەو پههری سهههکهوتوویی ئەو شاعیره دهگهیهنی له چیرۆک و وههگیراندا. ههروهها ئەو بهرپیره له وههگیرانی بابتهه ئەدهبی و نئهدهبییهکاندا، له باری بارستاوه دهستیکی بالای ههیه و به یهکین له وههگیره پرکارهکانی سهدهی

بیستم دیته ئەژمار و کتیبخانەکانی بە ھەرگیپراوە فارسی بە کوردی و کوردی بە فارسیەکانی تەپ داوہ و زۆر جار تەنانەت کتیبیکی لە فارسیەوہ کردۆتە کوردی و سەر لە نوێ کوردیکە ی کردۆتەوہ فارسی، کە ئەوہش داھینانیکە یەگجار جوانە و دیارە لە پێش وی دا کەس فکری بۆی نەچووہ و ھەر خۆی لەو بوارەدا رچەشکین و پێشەنگە. جا ھیوادارام ھەرگیپرانێ خۆشەویست لەمەو دوا، نەبوونی کتیبی باش نەکەنە بیانوو و بە شیو و ھەرد دانەوہی کتیبە ھەرگیپراوەکان، تا ھەر زەمانیک پێویست بێ دەتوانن خۆیان خەریک کەن.

ئەو ھەرگیپرە پرکارە لە ھەرگیپراندا سەرھەری باری ئەدەبی، لە باری ئینسانیشەوہ خزمەتیکە گەلی بەرچاوی کردووہ و بە تیکەلاو کردنی ریزمانی کوردی و فارسی، بۆتە ھۆی لیک نزیك بوونەوہی پتری ئەو دوو زمانە رەسەنە میژوووییە کە جیی خۆی بوو لەبەر ئەو کارە، جایزە ی (ناشتیی ئەدەب) ی نۆییلی بدەنی و ئەگەر تا ئیستاش نەیانداوەتی، خۆ بە خۆیەتیان لی کردووہ و ھەقیان خواردووہ.

ھەر ھەھا بۆ ناساندنی نرخێ ھەرگیپراوەکانی ئەو بەرپزە، بە تاییەت چیرۆکەکانی «عەزیزی نەسین»، ئەو ھەندە بەسە کە دەنگۆیە دەلین: عەزیزی نەسین لە داخان دیقی کرد. چون چیرۆکەکانی ئەو بە زمانی تورکی ئیستامبولی، ھەک ھەرگیپراوە کوردی و فارسیەکانی کاک مستەفا برەویان نەبوو. (شایانی باسە بەختەو ھەرانە مامۆستا ئیلخان زادە ئەو رۆژانە ھەرھەنگی تورکی ئیستامبولی بە کوردی دەنووسی - لە رووی ھەرگیپرانێ تورکی بە فارسی - و بۆی ھەییە تا ئەو وتارە چاپ دەبی، ئەو ھەرھەنگە ی وی بە چاپی سی و چواریش بگا. ئیشەللا).

ئەو بەرپزە، خودا توفیقی بدا و بی چاوینی بی، جگە لە چیرۆک و ھەرگیپران، لە بواری شیعەر و شاعیریشدا کەلە شاعیریکە بەرچاوە و خزمەتی یەگجار زۆرگەورە ی لی رووداوە. ئەو شاعیرە دلسۆزە، خزمەتیکە وای بە دنیای شیعەر بە گشتی و بە تاییەت شیعری کوردی کردووہ، کە نە لە سەرھەتای ژبانی ئادەمیزادەوہ تا ئەمڕۆ

كەس كوردووێه و نەهەتا دنیا دنیا بێ كەس خزمەتی وای پێ دەكری“ چون ئەگەر نیما لە فارساندا خۆی لە دەست قافیە و بەرابەریی بڕگەكان رزگار كرد، مامۆستا ئیلخانی زاده بەوپەڕی لە خۆرادیوی و لیژانیەوه، كۆت و زنجیری وەزنی لە مل شیعر دامالیوه و خۆی لە جەغزی بەرتەسکی ماناشدا نەهیشتۆتەوه و بەو داهینانە جوانە شۆرشێکی گەورەیی لە ئەدەبیاتدا پێك هێناوه و خۆی لە دنیای شیعر و ئەدەبدا نەمرکردووه.

ئەوانەیی باسماں كرد هەموو بە نرخ و جیی ریزن، بەلام بە پراوی من هیچی ناگەنە فەرھەنگ و خودئاموز نووسی ئەو مامۆستا بەرپۆزە“ كە لەو بوارەدا گەلی كاری كوردوون كارستان و پێمواپە ئەوەندەیی شەو و شەوئخوونی لەسەر كیشاون كە ئەگەر بە كیلۆ دووكەلی چراشی نەخواردبێ، بێ شك گەلی جار پسونە برقی وای بۆ هاتوو كە چەند بەرابەری داھاتی كتیبەكانی بوو (ئەوھش بەلگەپەك بۆ دمبەست كردنی ئەو كەسانەیی دەلێن كاك مستەفا بۆ تەماحی دنیایە كتیبان دەنووسی و مەبەستی خزمەت نیە).

من لیژەدا باسی خودئاموزە كوردیەكەیی ناكەم كە سەتی نەوھتی خەلك بە خویندەنەوھیی كوردی بوون و لە كام كویرە دی لاپەرە، پیریژنیک نابینی بەرگیكی بە دەستەو نەبێ و بە دەم تەشی رستەوھە متالای نەكا“ بەلكوو دەمەھوئی باسی ئەو خودئاموزە تورکیە بكەم كە بۆ هەموو كەس لە بەرگی رۆژ و نانی شەو واجبترە و جیی خۆیەتی هەموو مالیك بە پێی سەر بیکرن و بیکەنە نوشتەیی باغەل و لە سەفەر و حەزەردا رەفیقی گیانی گیانیان بێ و سەعاتیک لە خۆیانی دوور نەخەنەوھ و بەھانە نەگرن كە ئەو كابرا كەرە كوردە تورکیی لە كوئی زانیوھ؟ و لە شك دابن“ بلیی هەلە و پەلەیی كەلەیی تیدانەبێ؟ نا، من پێمواپە قەلەمی ئەو هیژایە مۆجزیە و دەس بۆ ھەر كاریكی بەری بە ھاسانی بە دەستیوھە دی و ئەگەر بە جیی خودئاموز و فەرھەنگی تورکی، بیهەوئی دەست لە خودئاموز و فەرھەنگی ئەلمانی و رووسیش

بوەشىنى، ھىچ جىگى شىك و گومان نىە وەكوو فەرھەنگە توركيە كە تىياندا سەردەكەوى“ با پىتىكىش رووسى و ئەلمانىي نەخوئىندىي.

رەنگە بلىن باشە خودئامووزى توركى بە كارى چىمان دى؟ و بو چمانە؟ برايان بى ئىنساف مەبن! برايان زەحمەتى خەلك بى بايەخ مەكەن و بە فيرۆى مەدەن! برايان ئەدىب و ويژەوانە خۆمالىيە كان بە كەم مەگرن و بە چاوى سووك تەماشايان مەكەن! بو تا ئەو مامۆستايە ئەو فەرھەنگە كامىلە و ئەو خودئامووزە توركيەى نەنوسىبوو كامتان دەوزانى، «يوورم يەسەن» بە ماندوونەبىنى دەلىن بەو زمانە و «نەوار نەيۆخ»، چاك و خوشيى عەجەمانە؟ نا كلاوى خوتان بكةنە قازى و لە دىن لامەدەن، كىھاتان دەوزانى، قامك لە چاوى من رۆكەن!

بهراوه ردیکی (زانستی - ئه ده بی) ی

دیوانی حافز و تهوژمی خه یال

خواجه حافز، خودا قهبری پرکا له نوور، شاعیریکی گه وره بوو، یه گجار گه وره “ گه وره تر له وهی ئیمه بیری لی ده کهینه وه. ته نانهت به نه زه ری شه خسی خۆم، هیئدیك جار له غه زه لدا، وه پیش مامۆستا ئاسۆش که وتوه. ئه وه نده ی گل له سه ر قه بری حافزه، سه د ئه وه نده عه مری ئاسۆ بی.

رهنگه دوای بلاو بوونه وهی ئه و وتاره، زۆریه ی هه ره زۆری ره خنه گران هور و ژم بکه نه سه ر و به نووکی قه له م و ته وس و تانه چاوم بکۆلن، که: ئه و فتوایه ت بو داوه و پپی کافر بووی و به لایه کم به سه ر بیئن، سنه یی به سه ر بۆره که یی نه هیئابی و قازی ئه و ده رده ی به حامیدی نه دابی. به لام من باکم نیه “ چون هیچ قسه یه ک بی به لگه ناکه م و بو هه موو ئه و ئازیزانه وه لام هه یه.

ره خنه گران رهنگه هه وه ل ره خنه یه کی بیگرن و مامۆستا ئاسۆ پی له ژوو رووی حافزه وه دانین، ئه وه بی که مامۆستا ئاسۆ له زۆریه ی شیعه ره کانی دا مه دحی دۆست و ره فیقانی کردووه و ئه وانی به و کاره ی هه تا هه تایه له لاپه ره ی میژوودا هیشتۆته وه “ کاریکی به داخه وه خواجه حافز خۆی لی بواردووه و ره خنه گران ئه وه ده که نه به لگه ی ئه مه گ نه ناسی و سپله یی خواجه حافز، ده ره هق به دۆست و هه والانی و ده لپن ئه وه نیشانه ی دل په قی و بی هه ستیی خواجه حافزی ره حمه تیه.

برایان، به پروای من ته گه ر له و بواره دا خواجه حافز که مته ر خه میی کردووه، جپی لۆمه نیه و نا کرئ له به ر ئه و ئیراده - هه ر چه ند به ئیرادیکی یه گجار گه وره شی ده زانم - دیوانه خشپیلانه که ی تووو پر هه لده یین و تووک و نزای لی بکه یین. نا “ حافز که ئه و کاره ی نه کردووه، رهنگه دۆست و هاوالانی شیایوی پی هه لکوتن نه بووبن “ دهنه مالم هه قه ئه و حافزه به هه سته ی من بیناسم، در یغیی نه ده کرد. بو وینه یه کیك له پاشا کانی سه رده می به نیوی ((شیخ بوو ئیسحاقی ئینجوو))، که به شاهیدی میژوو

پاشایه کی عادل و دادپهروهه بووه و له گهلا حافز دوستایه تیه کی نزیکه بووه و به دهست «تالی موزه ففهر» ی زۆردار، ناپیاوانه له ناو چووه، له دیوانه که ی خواجه دا غهزه لیکه به سۆزی پی هه لکوتراوه.

رهنگه هیندیک کهس بلین: بو خواجه حافز، به سه رهاتی خو، به قهولی فه رهنگیه کان، (Auto Biography) له سه رهتای دیوانه که ی نه نووسیوه. ئەو کاره ی مامۆستا ئاسۆ، بو پرکردنه وه ی ئەو که لینه هه راوه له ئەدهبی کوردی دا، دلسۆزانه زه جمه تی کیشاوه و ئەنجامی داوه.

من پیم وایه حافز لیره ش دا تاوانی نیه. چون ئەو له کاتی ژیانیه دا شاعیریکی ئاوه ها ناسراو نه بووه که خه لک تینووی خویندنه وه ی به سه رهاتی بن و بیان هه وی بزانه له کو ی له دایک بووه و کو پی کییه و ته مه نی چه نده و چ کاره یه و ده ر و جیرانی کین و... یا خود له ژیانیه دا خاله لیکه ی وا به رچاوی شک نه بردووه که شیای نووسین بی. دهنای گو مان ئەویش به سه رهاتی خو (Auto Biography) ده نووسی.

هیندیک کهس ره خنه له حافز ده گرن که: بوچی له کاتی ژیانیه دا وه ک مامۆستا ئاسۆ، شیعه رکانی کو نه کردۆه ته وه تا له فهوتان رزگار یان کا و نه هیلی به له ناو چوونیان ئەدهبی گه له که ی لاواز بی.

خۆشه وستان، من پیم وایه حافز له و بواره ش دا تاوانبار نیه. چون ئەو نرخه شیعه رکانی نه زانیوه و پی وانه بووه هینده جوان و شیرین و نایابن، خه لک ده یانکه نه نوقلی مه جلیس و دیوه خانان. بو به لگه ته نانه ت له کو تایی غهزه لیکه دا، شیعه ری خو ی به شیعه ری «خواجوری کرمانی» شوبه اندووه، که دیاره نیشانه ی ئەوه یه حافز نه یزانیوه شیعه رکانی ئاوا بایی دارن تا کو یان کاته وه.

هیندیک کهس ره خنه له حافز ده گرن که: به زیندی سه ر شیعه رکانی نه داوه به خه تاتان، تا به خه تی جوانی نه سه ته علیق، که به بووکی خه ته ئیسلامیه کان نیوبانگی ده رکردووه، بیان نووسنه وه، ئەو کاره ی مامۆستا ئاسۆ، دلسۆزانه هه ولی بو داوه و شیعه رکانی سه د هینده پی جوان تر کردووه.

برایان، ئەووەلەن خەتی نەستەعلیق نزیکەیی دووسەت سالّ دواى حافز بەدی هاتوو. دوامینی ئەوەش ئەگەر حافز شیعەرەکانی نەداوە بە شیۆه خەتەکانی باوی ئەو زەمان بیاننوسنەوه، دیسان دەگەریتەوه سەر بیخەبەر بوون لە بایهخی شیعەرەکانی و دیارە نەیزانیوه چ خەزینەیهکی نایافتی بو نەتەوهکەیی وەسەر یەك ناوه تا شایى پێی بی و بە دەوری دا بی و تیف تیفەیی بدا و بیرازینیتەوه.

هیندیك لە رەخنەگران دەلین: بوّ خواجە حافز نەدەچوو لە لای وینەگەرێك، وینەیهکی بکیشیتەوه تا «محەمەدی گولەندام»، دواى کوّ کردنەوهی شیعەرەکانی، رووبەرگ و لاپەرەیی هەوێ دێوانەکەیی پێ برازینیتەوه و خەلک لە دینی روخساری بیبەری نەبن» ئەو کارەیی مامۆستا ئاسۆ بە دلێکی ئاوه لاوه کردووێهتی.

برایان، خو سەر دەمی حافز وەکوو ئیستە نەبووه، هەر شارەیی و تەنانهت هەر گەرەکەیی شەش حەوت وینەگەری تێدابی. ئەو دەم وینەگەر تەنیا لە چین و ماچینان بووه و رەنگە حافز دەستی پێ رانەگەشتی. جا یا لەبەر ئەوه بووه کە حافز زۆر خانەگی بووه و لە مالى دوور نەکەوتوتەوه، یا خەرجی سەفەری نەبووه، یا پەيوەندی دیپلۆماتیکی دەولەتی ئالی موزەفەر دەگەل بلووکى رۆژەهلات ناکوک بووه و ویزای چین و ماچینانی بو وەر نەگیراوه. یا ن ئەگەر دەستیشی پێ راگەشتی، ویدەچی حافز پیاویکی رووبازاری نەبووبی و پێی خو ش نەبووبی وینەکەیی بلاو بیتهوه، کە ئەو مەسەلەیه تا ئیستا لە تاریکی دا ماوه و روون نەبوتهوه.

ئەوه هۆی کەمتەرخەمی حافز، بەلام مامۆستا ئاسۆش لەو بوارەدا بی تاوان نیه. چون ئەمڕۆ سەردەمی حافز نیه و وینەگر و کەرەسەیی وینەکیشی بە پێی فیلانە و بو وەدەست هینانیشی کالە و گوچاوی ئاسنی ناوی. کەچی ئەو بەرێزه چرووکیی بە خەرج داوه و بو کتیبیکی سەت و چل و پینج لاپەرەیی، تەنیا دوو وینەیی چاپ کردوو. کە بە بروای من ئەگەر حەوسەت ئەکسیشی پێ زۆره و دەلی خەرج زۆر هەلدهگری، دەبوو لانی کەم لاپەرەیی چوار ئەکسی لی چاپ کردبایه «کە بە داخهوه

نهی کردووہ. جا من پیموایه ته گهر ئیمهش لیی خوش بین، بی شک بهرہی داہاتوو
لہبەر ئه و کہ متهرخه میه نایبه خشی.

هیئندیکی تر له رهخنه گران ده لئین: له غهزه کانی مامۆستا ئاسۆدا
جوانکاریگه لیک کراوه که له دیوانی حافظدا نه دیتراوه. ئه وان ده لئین: دیوانی حافظ،
«چز و خز»ی بو ده مان لی وه گیر ناکه وی. ئه و برایانه راست ده کهن، به لام با
ئه وه شمان له بهر چاو بی که شیعیری حافظ سه ده ی هه شته م کوتراون و شیعیری مامۆستا
ئاسۆ سه ده ی چارده «دیاره شیعیرش وه ک هه موو به شه کانی تری هونه ر، هه ر دی و
به ره و پیشه وه ده چی و هه لسه نگاندنی شیعیریک ده گهل شیعیری شه شسه ت سال له وه
پیش به پیوه ریکی به رابه ر، درووست نیه. سه ره رای ئه وه ش، به چی را دیاره حافظیش
شیعیری ئاوا جوانی نه کوتبی و کو نه کرابیته وه و ون بووبی؟ یان شاعیریکی! لیی زهوت
کردبی؟ ئیمه له تاریکی داین. خودا عالمه.

هیئندیکی که سه ره خنه له حافظ ده گرن که: میژوو و شوینی کوتنی شیعه ره کانی
دیاری نه کردووہ. ئه و کاره ی مامۆستا ئاسۆ بو سوودی توژی کارانی به ره ی داہاتوو ی
ئه ده ب و وێژه ی گه له که مان، وشیارانه ئه نجامی داوه.

برایان خواجه حافظی کلۆل ته گهر ئه و کاره ی نه کردووہ، جیی لۆمه نیه و هه قمان
نیه لووتی لی بادین و به تاوانباری بزاین. چون ئه وده م وه ک ئیستا دیاری کردنی
شوین و میژوو ی له دایک بوونی شیعر باو نه بووه و شاعیران زیاتر وه دووی عیرفان و
سۆفیگه ری که وتوون و هیئنده به تهنگ ئه ده بی نه ته وه که یانه وه نه بوون و نه یانزانیوه،
مه علوم نه بوونی شوین و میژوو ی شاکاریک، چ زه بریکی کاریگه ر له په یکه ری
ئه ده بی نه ته وه که یان ده دا. ته گه ر چی له و بواره دا مامۆستا ئاسۆش که متهرخه میی
به خه رج داوه و ته نیا به نووسینی رۆژی کوتنی شیعر و شار یا گوندیک که تییدا
کوتوو یه تی، کیفایه تی کردووہ. که به برپای من ده بوو بو تۆمار کردنی زه مان،
ئه گه ر سانیه وئانیه ی هاتنی شیعه ره کانیشی نه ده نووسی، لانی که م سه عات و
ده قیقه که ی تۆمار کردبا و هه روه ها له نووسینی شوینی کوتنی شیعه ره کاند، گه پرک

و کۆلان و ژماره کاشی و دیوی نووسینی ئەوانی دیاری نەکردوووە کە ئەوە بە کەلینیکی بەرچاو دەزانم لە ئەدەبی کوردیدا، چون لە داھاتوودا دەبێتە ھۆی سەرلیشواویی وێژەیی گەلە کەمان و زەرەر و زیانی قورسی قەرەبوو نابێتەو.

ھیندیک کەس دەلێن، مامۆستا ئاسۆ لە ماوەی پازدە - بیست ساڵ شاعیری دا، بە قەت پەنجای سالی حافز، شیعری کوتوووە و ئەوە دەکەن بە لگەیی پاراوتر بوونی زمان و زەوقی مامۆستا ئاسۆ لە حافز.

برایان من ھەرگیز ئینکاری ئەوە ناکەم کە لە ھەموو بەشیکی ھونەردا دەست بالایی دەست ھەیە. بە تاییبەت لەو بەشانی زگمەک و خودادادین. غایەتییکی من ھۆی ئەوە کە خواجە حافز وەک مامۆستا ئاسۆ پەر شیعەر و دم پارا و نیە، لەووە دەزانم، کە لە سەردەمی وی دا رۆژنامە و گوڤار، کە ھاندەریکی بە ھیزی ئەدەبێن، وەک ئیستا زۆر و زەوھند نەبوو. ئەو دەم تەنیا گوڤاریک لە شیراز دەرچوووە کە ئەویش زۆری لاپەرەکانی بە شیعری «شاشوجاع» و شاعیرە دەرباریەکانی دەور و پشتی رەش دەبوو و حافز سالی و سالی شیعریکی بۆ چاپ نەدەبوو. تەنانەت لەبەر ئەو بی مەیلیە، ماوەی چەند سالی ئەسەرەتای دەرچوونی گوڤارە کەدا لییان زیز ببوو و ھەر شیعری بۆ نەدەناردن.

ھیندیک کەس دەلێن: بۆ حافز بە زیندی سەر نیویکی وەک کتیبە بە نرخە کەیی * مامۆستا ئاسۆ (تەوژمی خەیاڵ) خۆش و دلرفینی بۆ دیوانە کەیی دانەدەنا. چون (دیوان) نیویکی گشتیە و دیوانی فلانە کەس، وەک بانگ کردنی کەسیک وایە کە پێی بلێن: کوری فلانە کەس و نابێتە نیوی تاییبەتی.

ئەو برا خۆشەویستانەیی کە ئەو رەخنەییە لە حافز دەگرن، دەبی ئەوھیان لەبەر چاوی بۆ کە سەردەمی حافز، ھیشتا کتیبە کەیی «مامۆستا ھیدی» چاپ نەبوو.

ھیندیک رەخنەگری وردبێن دەلێن: حافز لە شیعەرە عەرەبیەکانی دا نازناوی جیای نیە «کەچی مامۆستا ئاسۆ بۆ شیعەرە فارسیەکانی، ناسناوە کەیی وەرگیپراوە و کردوویەتە (افق). ھەر وہا دەلێن: حافز تەنیا لە ئاخری غەزەلەکانی دا ناسناوی

هیناوه، کهچی مامۆستا ئاسۆ له دواى هه‌موو جوړه شیعریک به ئه‌رکی سه‌رشانی
 خۆی زانیوه، شیعره‌که به نازناو برازییته‌وه و ئه‌وه‌یان له حافظدا به ئیراد گرتوه.
 له وه‌لامی ئه‌و به‌ریزانهدا ده‌بی بلیم: له حاند قسه‌ی هه‌ق ئه‌ستۆم که‌چه.
 له کو‌تایی‌دا، قسه‌هه‌زاره و دوانی به‌کاره. من به‌ش به‌حالی خۆم، هه‌موو
 عالم لۆمه‌م کا و به‌بی‌زه‌وقم له‌قه‌له‌م‌دا، هه‌ر شیعری حافظم پی له شیعری مامۆستا
 ئاسۆ خۆشته‌ه. ئه‌وه‌ش برۆای خۆمه و برۆای که‌سیش ئایه‌تی قورعان نیه و بۆی هه‌یه
 راست بی‌یان چه‌وت. ئیوه‌ش که‌یفی خۆتانه.

جو‌زه‌ردانی ٧٦.

٧

\$ کتیبه‌که بایی دووسه‌تمه‌نی عه‌له‌ن ته‌واوه و ئه‌گه‌ر ده‌ست فرۆشان ده‌یدهن به‌ په‌نجا تمه‌ن، بۆ
 بو‌ژاندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی و به‌ریبه‌ره‌کانی ده‌گه‌ل گرانفرۆشییه و به‌س.

ته نزیکی تاریخی

له میژ بوو له خویندنه وهی سروه تهره بجوم “خه ته خرپنه کهی چاوی نازار ده دام، به وت و ویژه کۆپیه پووجه له کانی دلّم له بووره وه ده چوو و شیوه کاریه شل و شه ویقه کانیم سارد و بی گیان ده هاته بهرچاو و وه بهر دلّم نه ده که وتن و له وه هممه کاریکاتوره کۆپینی و ئاوه رۆپیه و هرهز بجوم و بیژم هه لده ستا. (ئاخر بو مه گهر دنیا چ گیر و گرفتی تری تیدانیه که کاکای کاریکاتوریست له کۆری کۆپین و ره هه ندی ئاوه رۆ نایه ته دهر؟) تا خوداو راستان له سروهی ژماره ۲۱۴ دا چاوم به وتاری «هه وشار؟ یان هه وشاری میژوویی؟» ماموستا عومه ری فاروقی و براده ریکی مه جووسی به نیوی (زه رده شت ئاویستایی) که وت، که به دوو قۆلی نووسیویانه و به خویندنه وهی گه شامه وه و له ویل بوون به دووی وتاری به که لک و شیرن، هه سامه وه.

ههر چهند ئه و براده ره مه جووسی هه ده گه ل ماموستا فاروقی وتاره کهی نووسیوه پیاویکی نه ناسراوه و له وه پیش چمان لی نه دیبوو، به لام کاک عومه ر خوی پیاویکی نیو به دهره وهیه و گه لی وتاری میژوویی له گو قاره کوردیه کان چه پاندوه! و که م سیلسیله ماوه جه دد و ئابادیانی تیک نه کرد بیتته وه و بنه و بنه چه کی دهر نه هیئان بن و به زۆری بی و به خوایشت، به خوینهرانی نه ناساند بیین.

هه لبه ت ئه و وتاره ی ماموستا فاروقی و براده ره مه جووسی که ی، ده گه ل وتاره کانی پیشووی کاک عومه ر جیاوازه و لی ره دا ئه و به ریزانه راسته و خو باسی میژوو ناکه ن که تی دا پسیپۆر و شاره زان. به لکوو وتاره که ره خنه یه کی زانستیانه یه به شیوه ی ته نزیکی شیرن، له کاری هیئدی که به نیو میژوو نووسی بی مایه ی ناشاره زا که کاریان به جیی روون کردنه وه، هه تلّه کردن و سه رلی شیواندنه و به وتاری بی سه روبنی ره مه کی، میژووی گه له که مانیان چه واشه کردوه.

جا با زۆری له سهه نه پۆین و ئیمهش به دهردی شهوان! نهچین و بیینهوه سهه خهت.

مامۆستا فارووقی و برادهه مه جووسیكهی هاوپی، بو وتاره کهیان نو لاپه پرهی قهباره ره حیلی گۆقاری سروهیان به پیتی وردی رۆزنامهیی رهش کردۆتهوه که نو رستهی تیدا نیه روون که رهوهی پرسپاری تیتری وتاره که، (ههوشار؟ یان ههوشاری میژوویی؟) بی و بهو شیوه لاسا کردنهوهیه، تهوهس و توانجیان گرتۆته شهو به نیو میژوو نووسه ناشارهزا و بی مایانه که ههه به قهت همهی ئاشهوان له میژوو دهگهه و به وتاره دوور و درپژه میژوویییه کانیاان میشکی سههه خوینهه دهبن، به لام شهوهی باسی نه کهه، میژوو و روون کردنهوهی میژوویییه.

(لیه دهه ده بی بلیم که: لیم سووره شهو وتاره نو لاپه پرهیه، لانی کهم نو لاپه پرهی تریشی بارستا بووه و مقهستی کاکی ویراستاری ناپسپۆر، وهک میژوهی به هاری ههلی پاچیوه و بهو شیوه ناشیانهیه باری ته نزی وتاره کهی کز کردووه. که تکا ده کهم له مهودوا شهو وتاره شیرانه سهقهت نه کهه و به خرۆپتوونی بیخه نه بهرچاوی خوینهه تامه زرۆ.)

بی گومان له ههه سهه ده میکدا وه کوو هه موو به شهه کانی تری کۆمه ل، میژوونووسی ماستا وچیش هه لده کههون که وهک گوله به پۆژه ده گه ل ده سه لات ده گه پین و له پینا و به رژه وه ندیی شهوان، بو خۆشیرن کردن چاو له سههه کی ترین بنه ماکانی میژوو نووسی، یانی ههق و پیزی و راست گۆیی، ده قووچینن و راستیه کانی میژوو وه پشت گوی ده خهه و ده یشارنه وه. ههه بویه مامۆستا فارووقی و ریزدار زه رده شهت ئاو یستایی، له باسی کوشتاری مه زده کیه کانی سهه ده می سانسانیه کان! لهو جوۆه میژوو نووسانه له قاو ده ده ن و به ته وه سه وه تییان راده خۆرن و ده لین: «چلۆن ده بی بیست ههزار کهس میوان بگرن و سهه ریان لی بدن به لام شهو بیست ههزار کهسه، ته نانهت بیست ههزار جنیو نه دهه، یان شهقی له کهس هه ل نه دهه؟» دیاره ههه وه کوو مامۆستایان بوی چوون و شوینیاان هه لگرتووه، شهو بیست ههزار کهسه، بیست ههزار

سههله، چلههزار جنیویشیان داوه و رهنگه زۆر کهسیشیان وهبهر شهق دابی. بهلام ویدهچی یه کیك لهو کهسانه ی وهبهر شهق کهوتبی، میژوو نووسی تهشی ریسی سهردهم بووبی. بویه پیی قار بووه پی له عهیبی خۆی بنی وراستیه که بدرکیینی. ئیرادیکی دیکه ی که مامۆستا فارووقی و براده ره مه جووسیه که ی هاوړپی به تهنز دهست نیشانیان کردوو و بهو شیویه له میژوو نووسه ناشاره زاکانیان له چهپله داوه، تهویه که به لاساگردنه وهیان وشه ی غه له ت و هه له یان له کار کردوو. هه وه کوو ده زانین بناغه ی تهنز له سهر گوړینی باوه کانه و به یریزان مامۆستا فارووقی و کاک زه ردهشت ئاویستایی وتاره که یان به وشه ی غه له ت لیپ داوه و بهو جوړه، به گوړینی باو، تیر و تانه یان هاویشته میژوو نووسانی ناشاره زا و کوردی نه زان. هه لبت باو وایه که کابرای تهنز نووس، له پیش ههر وشه یه کی غه له ت، نیشانه یه کی سهر سوورمان (!) دانی. به لام چون وتاره دوو قۆلیه که ی تهو مامۆستایانه غه له تی له راده به دهره، دانانی تهو هه موو نیشانه یه له پیش وشه غه له ته کان دیمه نی وتاره که ی ناحه ز ده کرد. بویه نویکاریان به خهرج داوه و نیشانه یان بو دانه ناوون. (شایانی باسه هیندیک کهس له سهر تهو پروایه ن که تهو هه مووه غه له ته به ئانقه ست نیه و هوپه که ی به کوردی نه زانینی کاک زه ردهشت ئاویستایی ده زانن" که ده بی له مه جووسی کانی «شهریف ئاوی یه زد» بی. به لام تهو که سانه بو خویان له هه له دان، چون له گه ل تهنز و شیوه جوړاوجوړه کانی ئاشنا یه تیان نیه.)

مامۆستا فارووقی و براده ره مه جووسیه که ی (کاک زه ردهشت ئاویستایی) له تهنزه شیرنه که یاندا، هه له یه کی زه قی تری میژوو نووسه چه پره که کانیان دهست نیشان کردوو که به جیی لی کۆلینه وه ی زانستی و پهیدا کردنی به لگه ی باوه ر پی کراو، دین قسه ی کابرایه کی هاوچه رخ یان نووسراویکی تهو سهردهمه ده که نه به لگه ی بابته یکی چند هه زار سال له وه پیش. ههر بویه تهو به یریزانه، به تیر و تانه هیناویانه لاسایان کردوونه وه و نمونه شیعی مامۆستا قانعیان کردۆته به لگه ی هه ورامی بوونی کتیبی ئاویستا و نمونه شیعی «مامۆستا حه قیقی» شیان بو سه لماندنی کوردی بوونی

وشه كه هيناهه ته وه. كه دهستيان خوش بى، ته نزيكى به قه وهت و كه م وينه يه و پياو
ئه وهنده ي پى پيده كه نى زكى ديشى.

هينديك ميژوو نووسى لاپره سەنى ناشارهزا، به جيى ليكولينه وهى زمانه وانى و
ليكدانه وهى ئال و گۆرى پيتى وشه كان به شيويه كى زانستى، دىن ره مه كى هەر
وشه يه كى كۆن بريك شيوهى وشه يه كى تازه ي دا، به زهبرى سويند و كوتەك له مل
يه كيان ده پەستيون و ده لىن: ئەها، ئەوه هەمان وشه يه و به دريژايى ميژوو ئال و
گۆرى به سەردا هاتوو. جا بۆيه مامۆستا فاروقى و هاوپرى مه جووسيه كه ي چه ندين
وشه ي كۆنيان ريز كردوو و به تهوس، هەر يه كه ي به كه يفى خويان هەمبەريكى
نوييان له په نا داناوه. وه كوو: كى قوباد = كاكۆباد “ انوشيروان = نيچيره وان “
ساسانى = سان سانى، له سەر كيشى خان خانى و مه مانى. به لام له هەموان خوشتر
ليكدانه وهى وشه كانى (تيران و تووران) كه به لاساى ميژوو نه ناسه كان، به ته شه ر
كوتوو يانه له ئيره يى و توران و هرگيراون. كه ته نزيكى به قه وهته بو ده مكوت كردنى
ئه و جوړه كه سانه. هەر بۆيه ش له و باسه دا وشه ي پاچه قانديان! ده كار كردوو كه
جيى خويه تى و پر به پيستيانه. هەلبەت لي ره دا مامۆستايانى هيژا بو وشه ي
(تووران ← توران) گۆرانيى «بو تورت كرد بو توريى؟ هه گوله له سەر چى توريى»
شيان وه كه به لگه يه كى موسيقاى ميژوويى هينابوو و شه رحيان كردبوو كه به داخه وه
ويراستارى بى ئينساف هەلى پاچيوه.

هينديك نووسه رى بى سه واد، كه كورديه كه به باشى نازانن، بو خورانان
هەلده كوتنه سەر زمانه لاوه كيه كان و وشه ي لاوه كى و لاتين له وتاره كانيان ده خەن. تا
خەلك به زمانان و شاه زايان له قه له م دا. كه دياره كابرا زمانه كه ي خوى نه زانى، له
زمانى بيگانه دا هه ره له بره ناكاته وه و توشى هه له و غه له ت ده بى. هەر بۆيه
مامۆستا فاروقى و ريژدار زه رده شت ئاويستايى، به لاساى ئەو جوړه كه سانه، به
تهوس وشه ي (Symbol) يان به (سونبول) نووسيوه و به م جوړه پييان حالى كردوون
كه ئيوه له پيشدا زمانه كه ي خوتان فير بن، دوايه بچنه زگ! زمانى كى تر. هەر وهها

ده کارکردنی وشه‌ی سونبول (که نیوی گولیکه) به جیی سه مبول، ئیشارپه‌یه کی شاراوویه بۆ دهسته گول به ئاودادانی نووسه ره ناشیه کان.

ئهو قه‌دهره به داخه وه به‌عزه نووسه‌ریک به تایهت میژوونووسه پرکاره کان، فیر بوون له سه‌ر ته‌له‌فیزیۆن و له وتاری گوڤاره‌کاندا، له جه‌نگه‌ی باسه میژووییه گرینگه‌کانیان، ده‌کورووزینه‌وه که: ده‌ستمان ده‌ره‌قه‌تی دمان نایه. یانی ئه‌وه‌ی ده‌بیژین، ئه‌وه‌نده‌مان ده‌ست ناروا چاپی که‌ین که ئه‌و کورووزانه‌وه‌یه‌ش خۆی له خۆی دا په‌تایه‌کی ناحه‌زه، چون هم ده‌گه‌ل باسه میژووییه‌کان ناگونجی و هم نووسه‌ریشی پی سوک ده‌بی. هه‌ر بۆیه مامۆستا فاروقی و هاوپی مه‌جووسیه‌که‌ی، له نیو چه‌قی وتاره‌که‌یاندا، به هینانه گوپی ئه‌و باسه، به زمانی ته‌نزه ئامپاکانیان گه‌یاندوه که ئه‌و کورووزانه‌وه‌یه ناحه‌ز و نابه‌جی‌یه تا به‌لکوو ته‌رخ‌ی که‌ن و له‌وه به‌دوا نه‌چنه‌وه سه‌ری.

هیندیك میژوو نووسی ناشاره‌زا، ئه‌وه‌نده ناشین که بۆ خۆیان له خۆیان له هه‌للا ده‌ده‌ن و به له‌به‌رچاوه نه‌گرتنی شوین و زه‌مانی رووداوه‌کان، هه‌له‌ی واده‌که‌ن پیاو پپی به‌عه‌رزوه ره‌ق ده‌بی. ئه‌وانه گه‌لی جار به سه‌دان سال و فه‌رسه‌خ، به سه‌ر زه‌مان و زه‌وی دا بازده‌ده‌ن، به‌لام چون دو‌عیای به‌خیری خه‌لکی ئه‌مه‌گناسیان به دو‌اوه‌یه، نه قاجیان ده‌شکی و نه ملیشیان ورد ده‌بی. هه‌ر بۆیه مامۆستا فاروقی و براده‌ره مه‌جووسیه‌که‌ی ته‌وس و تانه‌یان تی گرتوون و به گه‌پ لاسایان کردوونه‌وه و که‌شتیه‌که‌ی نووحيان کردۆته (ده‌فری بالدار) و هاوکات له ئارارات و چپای شه‌نگال و شیخان دایان به‌زاندوه، که به سه‌دان کیلۆمیتەر لیك دوورن. هه‌روه‌ها فه‌رموویانه: ده‌فره‌ زی‌پینه‌که‌ی ته‌پکی هسه‌نلوو، به نه‌خشی ده‌ورانی ماد و هه‌خامه‌نیشی رازاوه‌ته‌وه. که ئه‌و جامه‌ ئالتوونه‌ چه‌ند سه‌د سال به‌ر له‌ ماد و هه‌خامه‌نیشیه‌کان سازکراوه و شتی وا ناگونجی“ مه‌گه‌ر زی‌رینگه‌ره‌که‌ی که‌رامات دار و داها‌تووبین بووی.

زۆر میژوو نووسی لابه‌لا هه‌یه که وتاره‌کانیان هه‌موو قسه‌ی هه‌لیت و پلیت و بی سه‌ر و پایه و عاسمان و ریسمان لیك ده‌به‌ستن و له‌و پی‌جییه‌ی فه‌رزه‌ن باسی چه‌ند

ههزار سال له وه پيشی چین و ماچینمان بو ده کهن، بی عوزر و به هانه به پرتاو هه لده کوتنه سهر ته ورؤی ته میرکه و کانه دا. ههر بویه ماموستا فاروقی و هه واله مه جووسیه که ی له باسی هه وشاره وه هه لیان کوتا وه ته سهر ئاویستا و زهند و پازهند و ته قلله کوت گه راونه ته وه گونگره که ی بیسارانی له مهربوان و دیسان و هسهر شاشه ی میدیا په ریون و خویان کوتا وه ته نیوگوت و بیژی بابان سه قزی و به و ته نزه شیرنه ماناداره، میژوونوسه چه پره که ناحالیه کانیاں حالی کردوه که: براگیان هه رکاره ی شیوازیکی هه یه و وتاری میژوویی و مه نه لئی رژی جیژنی کابرای مجیور یه ک نین. لیږده دا نووسه رانی خو شه ویست داخ و که سه ریاں هه لږشتوه که بابان سه قزی له سهر تریبونی میدیا مه جالی ده برپینی مه به سته میژوویی که ی نه بووه. که به بروای من ته و داخ و که سه ره ی نه ده ویست. چون ته گهر تریبونی میدیا و هختی به ده سنده یه، خو لاپه ره کانی سروه له په ریژی پایز به ره لاتره“ ده ی با ته ویش له ویدا مه به سته ی خو ی ده برپئی.

هه ره کوو ئاگادارین بناغه ی کاری میژوویی له سهر به لگه و سه رچاوه ی باوه ر پیکاره و ته گهر وتار، یاں کتیبیکی میژوویی سه رچاوه ی نه بی، که س به هیندی ناگری و تووریکی ته ری پی نادا. ههر بویه ماموستا فاروقی و کاک زه رده شت ئاویستایی به ته وس و تانه لاسای ته و که سانه یاں کردۆته وه که له نووسینی بابته ی میژوویی دا بنه مای سه ره کی له بهر چاو ناگرن و سه رچاوه دیاری ناکهن. جا هیناویانه وتاریکی به ده سنووس هه ژده و دوا ی ویرایشی ویراستار نو لاپه ره بیان له سهر میژوو نووسیوه و بو نمونه - ده ستم له گه ل ده ستیاں - تاقه سهر چاوه یه کیشیاں ده ست نیشان نه کردوه، تا به شکم ته و میژوو نه ناسه بی چاو و پروانه به خو دا بشکینه وه و حه یا بیانگری و له وه به دوا کاری ئاوا پروپوچ نه کهن.

له کو تایی دا له خودای میری مه زن بو ماموستا فاروقی و له ته هورامه زدا ی میهر به خش بو کاک زه رده شت ئاویستایی داوا ده که م له وتاری میژوویی و ته نزی ئاوا شیرن و به تام، سه رکه وتوویان کا و، گله یی و گازنده ی خو شم له ته نجومه نی

زهردهشتیه کانی ئیران دهرده بېرم که بو دووبه ره کیان که وتۆته نیو و که مته رخه می ده کهن و سیمنا ریکی فرههنگی بو لیکنۆلینه وه له مه بهسته میژووی و ئاینیه کانیاں بو مامۆستا فاروقی و برا دینیه کهی خویمان (ریزدار زهردهشت ئاویستایی) هه لئابه ستن! خو که بابه بهرخیکی یه زد و کوپه یه ک شه به تی! کۆنی خو مالی ئه وهنده خه رج هه لئاگری پیاو له پیناوی دا چاو له فرههنگ و میژووی نه ته وه کهی بقووچینی. ئه وه تا خودا ده ست به عه مر و زانستیانه وه بگری، ئیمه له سایه ی سه ری ئه و میژوو نووسانه، له خودای به زیاد بی، هیچ کون و کاژیریکی تاریخمان به تاریکی نه ما وه ته وه و میژوومان ئه وهنده روون و ئاشکرایه، ده لپی میژووی شایه.

زمانی ئوردوو

- ئه حمهه د!
-
- ئه حمهه د!
-
- ئه حمهه ده سوور!
- به لئى به لئى، ئه وه هاتم.
- سووره سه گ، سه عاتى كه هه رات لى ده كه م له كوئى به مى شكاوت؟ ها؟
- قوربان ببوره، له و ديو بووم، ئاگام لى نه بوو.
- ئه دى چت ده كرد به گيانى ناخىرت؟
- قوربان خه رىكى متالائى زمانى ئوردوو بووم.
- زمانى ئوردوو؟! زمانى ئوردوو بو؟!
- وه لاهى ده مه وئى فيرى بم و چىرۆك و شت له و زمانه وه وه رگيپمه سه ر كوردى. با هه ر نه نووسن (وه رگيپ له فارسى وه)، با جار يكي ش بنووسن (وه رگيپ له ئوردوو وه) پياو.
- جا باشه، خودئامووزيكي كامىلى ئوردووت له لايه؟ وهك ئه و خودئامووزه كاميله كوردىانه؟!
- نه خيتر.
- ئه ي به چى فيرده بى؟ بى ماموستا؟!
- وه لا هه ر پشتى ئه و شه مچه پاكيستانىانه ده خوئنه وه.
- ئاخىر گيژ و حولى نه فام! پياو به پشته شه مچه خوئندنه وه فيرى زمان ده بى؟!
- قوربان بو تووره ده بى؟ ده خه لكيش هه ر وهك منن ئيدى.

فیل ناسی

- ئەحمەد ئەو چیه پیت؟
- قوربان ئەو کتیییکه به نیوی «فیل ناسی». که به پیویستم زانی بو پرکردنهوهی که لینیکی تر له ئەدەبی نەتەوه که مان وەریگیڕمه سەر کوردی چون به راستی له زانستی فیل ناسی دا زۆر دواکه و تهین. ئەو بهرگیکیشم به دیاری بو هیناوی.
- به خیر بیی، دەستت خۆش بی یاخوا. ئەدی بو به جیی ئەکسی فیل، وینە ی خۆت له رووبەرگه که ی چاپ کردوو؟!
- قوربان هه موو کهس ئەکسی فیلی دیوه، ئەکسی خۆم لازم تر بوو، چون به سه رهاتی خۆشم له ده داوزه لا په ردا لی نووسیوه، ده بوو ئەکسه که شمی پیوه بی.
- ئەدی نیوی نوسه رت بو وا چکۆله نووسیوه و نیوی خۆت ئاوا گه وره؟!
- ئاخر ئەوهی زه حمه ت بی من کیشاومه، نووسه ر بو و هره زی به سه ر بردن، شتیکی نووسیوه و خۆی ماندوو نه کردوو. به لام من تا و هرمگیڕا سه ر کوردی، هینده م وشه دان هه لداوه، هه موو سه ر قامکه کانم خوینی لی ده تکا.
- ده ی باشه مباره که "ئه مر!
- وه لاهی ئەگه ر زه حمه ت نه بی، شیعیکی پیدا هه لبللی، له چاپی دووه م دا لیی ده نووسم.
- به سه ر چاو، به لام به شه رتیک وینه یه ک و به سه رهاتی منیشی تیدا چاپ که ی.

ژينامه

- ئەحمەد! دا وەرە کورە ئەو لە بەیانیهوه خەریکی چی؟
- قوربان دیوانی حافزم دەخویندەوه. بەیتێکی ئەوەندە خوێشی تێدا بوو سەیر!
شابهیتە! بۆتی بخوینمەوه؟
- نا، لێی گەری پێویست ناکا“ وەرە سەرگوریشتهی ئەو شاعیرەم بۆ بخوینەوه، لەو
گۆقارەدا چاپ کراوه. من چاویلکە کانم پێ نیه.
- بە سەر چاو: «لە زانینی ناوی شاعیردا، توێژینهرهکان رایان یهك نیه. سالی وهفات
و له دایک بوونیمان بۆ روون نه بۆوه ...» قوربان عهجهب شیعریک بوو ها! ئەو
شیعەری خافز دەلێم، شتی وام قەت نه دیوه!
- ئەری دەکری چەنەت گری دەی و بێدەنگ بی؟ دەلێم ئەو ژینامەیه بخوینەوه
ژینامه!
- بەسەر چاو: «شوینی له دایک بوون و مردنی ئەو شاعیره نادیاره ...» کورە قوربان
ئەو شیعەرە هەر سەیر بوو سەیر!
- کورە قوربان و ژەهری مار، کورە قوربان و دەرد، ئاخری وادهکەى هەم دیوانی
حافزهکەت بدرپنم و هەم دوو زللهشت له بنان گوپی راکیشم، ئەتۆ هیئەده چەنە چەنە
چیه دهیکەى؟ چت پێ دەلێم ئەوه بکه!
- بەسەر چاو: «هەر وهها نیوی کتیبه کانیمان بۆ مهعلووم نه بووه و له
شیعەرەکانیشی چمان وهدهس نه کهوت دهنه بۆ نمونه له چاپمان دهده ... کورە، ...»
- باشه ئەحمەد باشه، ئەلخوكمووليللا، شیعەرەکه بخوینەوه بزانی ئەو شاکاره چیه وا
ئاشقی بووی و ههراست به عەمری هه لگرتووین.
- شیعەرەکه میسراعی هه وهلیم له بیرنیه“ میسراعی دووهه می دهلی: نازانم چی و
چی و چی حافزا!

غەزەلی حافز

- ئەحمەد! ئەو ورتە ورتەت لی چیه؟ لیمان دەگەرپی سەر خەویک بشکیئین یان نا؟
- قوربان ببورە، ئەو غەزەلیکی حافزم وەرگێراوەتە سەر کوردی، دەمخویندەو.
- کورپە شتی چا بلێ! ئەتۆ و غەزەلی حافز؟! وشتەر و گێرە؟!
- جا خۆ ئیشە لالا درۆت عەرز ناکەم، بە خودای واشم وەرگێراوە، دەبی بییه سەیری!
دەلیی بۆت بخوینمەو؟
- بیخوینمەو دەی، دەزائم هەرشەری ئەوەت بوو من تیبگەیهنی.
- بە سەر چاو "شاعیر دەلی":
- «تەنت بە نازی تەبیبان نیازمەند نەبی»
وجوودی نازوکت نازوردەبی گەزەند نەبی....»
- بەسە! بەس! ئەو لە کوی شیعەر وەرگێرانە بی سەواد؟! تەواوی وشە فارسیە کانت
دەقاودەق دوویات کردۆتەو. شیعەر وەرگێران چۆن وا دەبی؟!
- بۆ نابێ؟ زۆر چاکیش دەبی. نە هیشتووومە بە قەرا موویەک ماناکە ی بگۆرێ. نە
هیشتووومە سەنعەتە بەدیعیه کانی تیک چی. نە وەزن و قافیەم تیک داو. ئەسلی
کار فیعلە "فیعلە کانیشم کردۆتە کوردی. دەی لەو زیاتر چت دەوی؟ وە لالا یەکی
دی ئاوی وەرگێرا با دەیان گوت شاکارە و لەقەبی مامۆستاشیان دەدا یە. بەلام هەر
تۆی منت وەبەر چاو نایە.

هونه رمند

خوینهرانی هیژا، هونه رمندیکی لاو ههیه، مانگیك بوو له بهرم ده پاراوه، وت و ویژیکه له گه ل بکه م منیش له ترسی میرزا نه مده ویرا بچم، چونکه پیی وایه ناتوانم. تهو ئیشانه بی چاوه دیری وی به باشی به پروه بهرم. دهنه به دل پیم خوش بوو بچم. ئاخو قسه ی خویمان بی و له نیومان دهرنه چی، کاکه هونه رمند به لینی ده م شیرنیه کیشی دابوو، خودا هه لئاگری قهوله که شی برده سهر. جا ته مپو که دیتم میرزا سهری قاله، دهر فتم هیئا و چووم تهو وت و ویژهم له گه ل کرد:

- بهرپز تکایه خو ت به خوینهرانی ئیمه بناسینه.
- به نیوی خودا، پیش هه موو شت، زور سپاسی جه نابی بهرپزت ده کم که بو پر کردنه وهی که لینیکی تر له فهرهنگی نه ته وه که مان، تهو وت و ویژت پیک هیئا.
- من مه ولوودی کوری مه سهوودی کوری که ریمی کوری ره حیمی کوری سه لیمم، دایکم خات خانزادی کچی پوور په ریزادی نه وهی پوور روحیزاده و روژی سی شه ممۆ سه عات یه ک و سی و دوو ده قیقه ی بهر به یانی، ریکه وتی هه وته می مانگی پووشپه ری سالی ۱۳۵۳ی هه تاوی له دایک بووم. ژماره ی پیناسه که م ۴۱۲، ژماره لیزگه ی پیناسه که م ۱۴۸۰۸۷۲ / ته لف، وهرگیراو له ناوچه ۱۳ی شاری ...

- باشه له وانه گه ری!
- به سهر چاو“ به لی خویندتم تا پله ی دووهه می سه ره تایی دریژه پیدا و ئیستاش خه ریکی کاری هونه ریم. شایانی باسه بنه ماله ی ئیمه له وه پیش هه ر هونه رپه روه ر بووه و ده دوازده که له هونه رمندی لی هه لکه وتوووه. بو وینه مامیکی باپیره ی دایکم، گویا شیعر ناسیکی گه وره بووه. به جوریک که ته گه ر دوو شیعر ی کوردی و عه ره بیت نیشان دابا، به بی خویندنه وه، هه ر به دیتنی سهر و ژیری پیته کان

دهیزانی کامیان کوردی و کامیان عه‌په‌بیه. دیسان بن ئامۆزایه‌کی باوکیشم که
ئیستا ئه‌مری خودای به‌جی هیئاوه،

- خودا بیبه‌خشی.

- له‌گه‌ل مردووی توۆ به‌لی ده‌مگوت، ئه‌ویش به‌زه‌مانی جحیللی ده‌نگی ناخۆش
نه‌بووه و زۆر که‌س له‌هه‌ره‌وه‌زی دروینه و جووت، ویره‌ویریان لی بیستبوو. جا ئه‌و
دوو هونه‌رمه‌نده به‌لگه‌یه‌کی پته‌ون، بو سه‌لمانندی هونه‌ر په‌روه‌ر بوونی بنه‌ماله‌ی
ئیمه‌ “چ له‌ به‌ر و چ له‌ پشت.

- كاك مه‌ولوود، ده‌کری له‌ باره‌ی هونه‌ری خۆته‌وه‌ بو‌مان بدوپی، که‌ خه‌ریکی چی؟
- وه‌للاهی ئه‌وه‌ی راست بی، هیشتا هیچم نه‌کردوه‌. به‌لام بو ئه‌وه‌ی داب و نه‌ریتی
بنه‌ماله‌که‌مان کویر نه‌بیته‌وه‌ و خزمه‌تی‌کیشم به‌ ئه‌ده‌ب و فه‌ره‌نگی نه‌ته‌وه‌که‌م
کردبی ده‌مه‌وی له‌ داها‌توودا شیعر بنووسم و نازناوی (مامۆستا جه‌حۆ) شم بو خۆم
هه‌لبژاردوه‌.

قهسيده

- ئەرى مەحمود!
- گيانى مەحمود.
- ئەرى ئەو قەسىدەيەى خويندەتەو، لە مەدحى سولتان مەحموددا نەبوو؟
- كورپە نەوئەللا. ئەو لە مەدحى خۆمدا بوو ئەحمەد گيان. سولتان مەحمودى كوى!
- ھەى نە بى! جا چۆن ئاخىر؟
- ئەى خۆ ئىشەللا درۆت عەرز ناكەم.
- كورپە شتى چا بلى! باشە كى بوى نووسىوى؟
- قوربان چت لى بشارمەو. ئەو دويىنى پازدە قرانم كرى تاكسى بۆ شاعىرىك دا“
ئەوئىش ئەو قەسىدەيەى پى ھەلكوتم و بوى ناردم. حەفتاونۆ بەيتىشە.
- باشە بەيتى چەند كەوتوو؟
- چوار شايى، شتىك كەم.

بانگهواز

بەم جۆرە بە تەواوی خۆینەرانی خوشەوویست رادەگەیهنم، کە لەبەر کەمتەرخەمی
خۆم و لاپەر بوونی مال، ماوەی دوو سالا قەتە چیرۆکیکی خشپیلە ی نازدارم لی
ئاوەکی بوو و بی سەر و شوینە و تا ئیستا نەگەر او تەو مائی.

شایانی باسە هیندی کەس (خودا لییان هەلنەگری) نەخشانە ی خراب لی دە دەن و
دەلین: هەر نە ماوە و لە «گۆرستان» دا نیتراوہ - کە ئیشە لالا درۆیە.

هیندی کیش دەلین: نە خیر ماوە و لە هەندەران دیتراوہ کە خیرۆمە ندیک زگی پیی
سووتاوہ و بە خیری خۆی بە خیری کردوہ و (کراسی رەشی گول گولی) ی بو کریوہ
و لە عەولادی خۆی بە فەرتر دەزانی - خودا خیری بنووسی و عەوہزی چاکە ی
بداتەوہ.

جا تکایە ئەو کەسانە ی ئەحیانەن بە سەر و سۆراغی دەزانن، ئاخەر خۆ
کافرستانی نیە، بە خیری دایک و بابیان خانە خویکە ی ئاگادار کەن، تا منەت بارم کا
و بە ناردنەوہی، بنە مائە یەک لە پەژارە و چاوەرپوانی رزگار کا و لە بارتە قای دا
بە گەردن ئازایی (مزگینی) م لی بستینی.

بە سپاسەوہ:

مییم.رەمەزانی

هاوار

ده گه ل گرمه ی هه وری به هار، کومه له چیرۆکی هاوار، به هاوکاری خه لکی چه ند
شار، له ژیر چاپ هاته دهر.

بیناسه:

ناو: هاوار

نووسهر: ناسر وه حیدی / بوکان

ناشر: محهمه دی / سه قز

چاپخانه: شوعاع / ته وریز

وینه ی رووبه رگ: زیائوددینی / سنه

پیت چن: تازهر / ورمی

ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند

تا تو نامی به کف آری و الی آخرها...

شیعر: سه عدی / شیراز

بی سهوادی

دوینی عهسر، بی خهیاڵ پالم دابووه و تهوهژمی خهیاڵی ماموستا ئاسۆم به دهستهوه بوو و له شیعریک! دهگهرام (ئاخری ههر نهم دیوه) که له پرده شهنکهحمهد گۆقاریک به دهستهوه، وهک دلۆپه لیم پهیدا بوو و وهکوو جارن، بی له دهرکهدان خۆی به ژووری داگرد:

- سهلامه لیک.
- عهلیکه سهلام.
- ئهری تو دهزانی دلمان بهو تهنیا ههته نامهیه خوش بوو ئهویش به هیچ دهرجوو!
- بو؟ ناکا وتارت بو ناردبی“ دووبهش ههله و بهشیک راست له چاپی دابی؟
- کوره نا، تهو ههلهش بکا ههر به راستی (!) دهزانم. قسهی تهوه نیه.
- ئهی کتیب ناسان دیسان کردوویانهته ئالبومی ته کس؟
- نهو.
- ئهدی ناکا دیسان سهفهنامه نووسان به باسی شام و نههار قرخه بریان کردبی؟
- باسی شام و نههارت کرد، لیبی نزیک بوویهوه بهلام نهتییکا. کوره چوون چیان کردووه“ زۆر ناشیانه، ئاگاداریی تهلاری خواردهمه نیان له پهنا پیرۆزیایی پله و پایهی گهوره پیاوان له چاپ داوه! جا تو خوا تهوه کاره؟ ئاخو تهو دوانه چ پیوهندیه کیان پیکهوه ههیه؟

خوینهری خوشهویست تهحمهد - ههر چند له ههرتك چاوشم خوشتر دهوی - ههر تهوهندهی لی دهزانی و به قهولی کابرا ههر سهریکی لی حالیه! بی سهواده ئیتر.

جوامیری

به دریژیایی میژوو، له نیو هه موو میللهت و نه ته وهیه کدا پیاوه تی به باش دانراوه، دهسته واو و هه ره وهز هه ربوو و یارمه تی و جوامیری ریژی لی گراوه. له نیو نیمه ی کوردیش دا، ته گهر پیاوه تی و یاریده له گهلانی دی زیاتر نه بووبی، بی گومان که متر نه بووه و کۆمه لئاسی لاهه کی و خۆمالی ته و راستیه یان سه لماندوو و بۆیان له مل داوه.

جا هه ر به و پێودانه، ته و قه ده ره بلیمه تی کی خوشه ویست و شاعیری کی پایه به رز و ناسک خه یالی کورد، خوا بو گهلانی دراوسی پیا ریژی، دوا ی پی گه یاندنی ته ده ب و ویژه ی خۆمالی به ته رکی سه ر شانی خۆی زانیوه، سووکه ئاورپیکیش (بی ته ده بی نه بی) وه سه ر ته ده بی فارس بداته وه و (دوو له رووی حازریان) دیوانی کیان له تیراژی چه ند هه زاردا بو چاپ کا و به و کاره جوامیرانه یه ی، ته ده بی وانیش بگه یه نیته ریزی ته ده به پێش که وتوو ه کانی دنیا و بگره له وانیشی تی په ریژی و نیویان بینیتته نیو نیوان. کاره که ی مامۆستای به ریژ و شاعیری ناسک خه یال له باری مرۆقایه تیه وه قسه ی له سه ر نیه و تا دلته هه زکا جیی ریژه. به لام من له وه داخم دیتی که فارسه کان سپله بوون و ته و جوړه ی پێویسته چاکه ی ته و مامۆستایه یان له چاودا نه بووه و ته و ریژه ی شیاویتی لیان نه گرتوو.

ئاخر ته گهر له بهر ده س کورتی په یکه ره یه کیان لی ساز نه ده کرد (جا با له زیپر نه با و له قه لایی با) و له شوینی کی شیاو دایان نه ده نا، (جا با تاران نه با و له شوړه کاتی لووت با) ده بوو به ته مه گی ته و چاکه یه لانی که م کتیبه به نرخه که ی بکه نه سه رپاژی دوو واحیدی ده رسیی زانکۆی ویژه. یا خو هه ر نه با داوا ی جایزه ی نۆبیلیان بو کردبا، چی تیده چوو؟

دوور ئەندیش

ئەو قەدەرە برادەرئیکی گەلئیک ئازیز و هیژا (مەپرسن کی؟) وا فەرز کەن مونتەزیرولوه کالەیهک) لە شارئیکی دەور و بەر (مەپرسن کوی؟) وای دانئین سەقزیان هیندیک ئەولاتر) بە بۆنە ی بەشداریی خەلک لە هەلبژاردن، سیاسنامەیه کی رەش کردۆتەو و بەوی رووی دار و دیواری سپی کردۆتەو و خەلکی بە ئاوەلناوی «دوورئەندیش» نیودیر کردوو.

ئازیزان ئیمە ی کورد پەندیکمان هەیه دەلی: هەموو شتیک بە خوی و خویش بە ئەندازە. فارس دەلی: اندازە نگە دار کە اندازە نکوست. هەروەها عارەبان دەلین: خیر الامور اوسگها. بەلام ئینگلیسیه کان دەلین:

East and west parliament is best.

هەلبەت عورووس و فەرەنگی و کار و باریش لەو بارەیهو پەند و ئامۆژگاریان بە پپی فیلانە و ئەگەر نمونەیان لی ناهینمەو، وەنەبی لەبەر نەزانین بی، بەلکوو لەبەر ئەوێه بە رۆژئاوا پەرەستی تاوانبار نەکریم و مۆرکی رۆژەللات دۆستیم لی نەدەن. دەنا جیی خوی بوو لە حەفتا و دوو میللەتان نمونە بینمەو کە: زیدەرەوی حەددیکی هەیه، خۆ بەکەم گرتن حودودئیکی هەیه. ئەو هەموو تەوازوعە لەبەر چی؟ ئەو خاکینەییە بۆ؟ ئاخر بۆ دەبوو ئەو برادەرە بەرپێزە، ئەو وشە پرمانیە (دوورئەندیش) لە ژیر دەقە کە لە پەنا ئیمزاکە ی خۆشیەو دانەنی؟ چون بە براوی من و بەو کالەت لە لایەن خوینەرانیشەو - هەرچەند وە کالەت وەرگرتن ئیستا هیندیش هاسان نیە! - ئەو برادەرە هیژایە، بەو داھینانە جوان و پرمانایە، بۆ خوی لە هەموو کەس «دوورئەندیش» ترە.

نامه بۆ نوينه

برای بهريزم جهنابی لایه نگر دوست
نوینهري خوشهويست و دلسوژی شاره که مان له مه جلیس

دوای سلاو و ريژيکی تاييهت، ههر وهکی بۆ خوشت تاگاداری، له کاتی
ههلبژاردن دا ته وهندهم نه پرا ندبوو که هيچ شايه ريک له شايی دهوله مه ندان تاوا دهنگی
ناکهوی و - دوو له رووی جهنابت - وهک که له بابی پاشه ل چهور کراو، مانگيکيش
دوايه، نوزهم دهر نه دههات. منه تيش ناکه م و به ئه رکی سه ر شانی خو می ده زانم.
غايه تيکی ئیستا که داری تاواتمان هاتوته بهر و منداله گه وره کانم هه موو کاری
شیاوت پی سپاردوون، عه به ی کورم که پاشه به ريه و هيشتا قوتابخانه ی ماوه، هيچ
کاریکی به دهست نيه. جا تکايه بۆ ته وهی دوژمنمان پی خوش نه بی و ناحه ز پیمان
پینه که نی، دهستوور بفرمووی هه تا ده رسی ته واو ده بی، بيکه نه چاوه ديتر
(مؤبسيير) ی کلاس.

ئیتز سپاس

برات: محه که ساس

بزن و کتیب

ههزار رهحمهت له قهبری قهديميان“ ده لئين سى چل سال لهوه پيش به رهحمهت بى پور مرۆت، بزنيك ددها به دوو تمهه و حوكم له خوشكهزايه كى دهكا بچى بهو پووله له بازار مانگايه كى تهزهزن و دوو باتمان قهند و گهروانكهيهك چاي بو بکړى. خوارزاکهى به تهوهسهوه پيى دهلى: تهى پورى باقيهكهى؟ پور مرۆت دهلى: بى بهلا بى، خو باقيهكهى ناخوا، له گيرفانتى نى و بوم بينهوه.

پهراويز: خوينهري خوشهويست، مهبهست له نووسينى تم سهرگوريشتهيه، تهنيا گيرانهوهى قسهيهكى خوش، بو زاخاوى ميشك و کرانهوهى دل بوو و بهس. تهگه كهسيك پيى وابى مهنزوورمان له كتیبهكهى كاك محمدهدى رهمهزانيه كه محمدهدى سهقر له تيرازى دوو ههزاردا چاپى كردووه و له پيشهكىدا به جیى دووههزار، تهنيا پيشكهش به نو نهفهركراوه“ هاشاوليللا، گهلى به ههلهدا چووه و دهيههوى عاسمان و ريسمان ليك بهستى و دلى ويژهوانان له نيمه بيشينى. دهنه بزن له كوى و كتیب له كوى!؟

پهراويزى پهراويز: هينديك كهس سى به سى تهلاق فرى ددههه و به سويندانهوه رهش دهبنهوه و دهلین: به دينى محمدهدى! تهگه تيرازى كتیبهكه چوارهزار نهبى، له سى ههزار بهرگيكي كهم نيه. وهبال بهستوى خويان.

عەسری شاعیر

پیاو ئەگەر ریشی سپی نەبوو و چاویلکەى زەرپەرەبیینى لە چاوە نەکرد و گۆچانیکی حەیزەرانی - جا با بو ئیفا دەش بێ - دەست نەدایە، با شکسپیر و فیردەوسیش بێ، کەس تووی بە کلاوی ناپیوی و قسەى دور و گەوهەریش بێ، بە هیندی ناگرن و گوئی نادەنى.

هەلبەت من خۆم ناهینمە ریزەى شکسپیر و فیردەوسى، ئەستەغفیروللأ! بەلام خۆ ئەوهەندەم سەر و بنى کتییان کردوو کە بزنام، کیش لە شیعردا بە قەد مانا گرینگ نیه و شاعیر نابێ مانا لە پیناوە وەزندا بفرەوتینی و بو راست کردنەوهى کیشەکە، چاوە لە مانا بنووقینی. دیارە کارى وا خەتایە و بگرە خەیانەتیشە. کەچی بە داخەوه مامۆستا «فەرامەرزى» ئەو بنەما گرینگەى لەبەر چاوە نەگرتوو و لە شیعریکی دیوانە سێسەتمەنیه کەى دا (کە هەر سێسەت کەلیمەش دەبێ و هەلگەرى راستەقینەى قسە و تمەنە) بو ئەوهى وەزنى شیعەرە کە تیک نەدا، بە جارێک خۆى لە مانا نەبان کروو و دەفەرموی:

«شاعیر هەورە و

شیعەر باران

ئەم بەهەرە پیر باران وگرمەى هەورە

بلیی سالی نالی نەبێ؟»

دەجا ئەگەر کیش ئیزنى دابا، مندالییکیش دەزانى دەبوو مامۆستا فەرامەرزى ئەو سالە، سالی شیخ رەزا نێو بنى، نەک نالی.

دزی ناشی

ئەو قەدەرە، مامۆستا شەریفی ملوانکەیی شین، لە پەنا پرووپاگەندەیی خو
ناساندنی! کاندیداکان و ئاگاداریی سەرەخۆشیی بە رەحمەت چووان!، بانگەوازیکی بە
دار و دیواری شارەکاندا بلاو کردۆتەووە که گۆیا کتیبەکیان لێ دزیووە و بێ تیزی
ئەو لە چاپیان داووەتەووە و بلاویان کردۆتەووە. بۆ بەلگەش کوتووێ بەو پرا دەزانم، که
تەواو نەیانتوانیوە لاسای چاپە ئەسلیە که بکەنەووە و جیاوازی نیوان چاپەکان
ئاشکرایە. جا داوای کردووە کورگەل قۆلی لێ هەلمالن و ئەو دزە نامەردەیی پێ
بناسینن.

هەلبەت من نە پسیۆری کاری چاپەمەنیم و نە لە ناسین و ناساندن! سەر رشتەم
هەیه، بەلام بۆ دۆزینەووەی دزەکان بەش بە حالی خۆم وەک رینوینیەک ئەوێندەم لە
دەس دی، که بە پێی بەلگەیی خودی مامۆستا شەریف، ئەو بەلیم: که: دزەکان ناشی
بوون و لەوێدا هیچ شک و گومانیشم نیە.

Culture

سه د ره حمهت له قهبری ټه و که سهی گوتوویه: «نه داریی مائی، نه داریی
 فهره نگیی به دواو دیه». به راستی وایه و هیچ شک و گومانی تیدا نیه.
 هه لټه من کارم به وه نیه فهره ننگ به چی ده لټن و چ شتگه لیک ده گریته وه و
 ټه و باسه با زانایانی فهره ننگ ناس بیکه ن که باشتی لی شاره زان. به لام ټه وه نده
 ده زانم که زمان سه ره کی ترین دیاردهی هه فهره نگیکه و ټه گهر زمان له ناو بچی
 ورده ورده دیارده کانی تریش به دووی دا ټاوا دهن و له زمانه بیگانه که دا ده توینه وه.
 که پیموایه له ناو چوونی زمانیش به پیی گوتهی کابرای گورین، پیوه نندیی
 راسته و خوئی له گهل نه داری دایه.

بو وینه ټه و که سانهی له زمانی خوئیان دا ټه وه نده شاره زانین! که فیبری
 منداله کانیانی بکه ن و زارو کانیان به زمانیکی بیگانه رادینن، ټه گهر ټه وه نده یان
 ده ست رویشتبا دیوانیکی حاجی قادر بکرن (هه لټه ت کوئی نه ک شامی!)، پیتان
 وانیه هه رگیز تووشی ټه و کو سپه گه وره یه نه ده بوون!؟

داز

مامۆستا محمەدی قازی ۲۴ی سەرماوهزی ۷۶ی ههتاوی کۆچی دوایی کرد.
(رووبه‌رگی سروه. ژ ۱۳۹)

۲۴ی به‌فرانباری ۷۶ دلی وەرگیڤری مه‌زن، محمەدی قازی له لی‌دان کهوت. (ئاویه‌ر.
ژ ۲۰)

مامۆستا محمەد قازی له رۆژه‌کانی ئاخری ریبه‌ندانی ۷۶، کۆچی دوایی کرد.
(ئاوینه. ژ ۳۶)

لی‌رده‌دا له زانایان، ئەدیبان، وێژه‌وانان، میژوونوسان، رۆژنامه‌وانان، توپ‌ژکاران،
رۆژه‌ه‌ل‌ات ناسان، له ریک‌خراوه‌ فه‌ره‌ه‌نگیه‌کان، له بنکه‌ ئەده‌بییه‌کان و خۆلاسه‌ی
که‌لام له ته‌واوی قه‌له‌م به‌ ده‌ستانی د‌لسۆز و مامۆستایانی کارامه‌ ده‌گیڤمه‌وه‌ که
پیاوه‌تی بکه‌ن و قۆلی هه‌ول و هیممه‌ت هه‌لم‌الن و رۆژ و مانگی کۆچی دوایی
وه‌رگیڤری مه‌زن، مامۆستا محمەدی قازی، بۆ تۆمار کردن له میژوودا روون که‌نه‌وه‌.
چۆن پیم‌وایه‌ ته‌گه‌ر ئیستا ته‌و کاره‌ وه‌پشت گوی خری و سالیك به‌سه‌ر کۆچه‌که‌ی‌دا
تیپه‌ری، تازه‌ به‌ ئیفلاتوونی هه‌کیمیش میژووی ده‌قیقی کۆچی دوایی ته‌و
خوالی‌خۆشبووه‌ دیاری ناکری و ته‌وگری‌پوچه‌که‌یه‌ هه‌رگیز ناکریته‌وه‌ و هه‌تا هه‌تایه
وه‌ک رازیك ده‌می‌نیته‌وه‌. هه‌لبه‌ت پیاو له هه‌ق لانه‌دا، رۆژنامه‌وانانی به‌رپیزی سروه‌ و
ئاوینه‌ و ئاویه‌ر، خودا ده‌وامی عه‌مریان بدا، به‌ هه‌ول و تی‌کۆشانی بی‌ وچان و
ماندوو نه‌ناسانه‌یان، به‌شیکی گرینگی مه‌سه‌له‌که‌یان روون کردۆته‌وه‌ و ساله‌که‌یان
دیاری کردوو که به‌ مه‌علومی ۷۶ی هه‌تاویه‌.

کی به رکی

بهم جوړم له تهاوی نهو کهسانه‌ی عیلمی جه فر و رهمل د‌ه‌زانن و به ئامیری
 ئوستورلاب کاریان کردوه و له ریازیاتی قه‌دیم‌دا شاره‌زان و که‌ره‌سه‌ی زیج به باشی
 به کار ده‌بن داواده‌که‌م. نهو رسته‌یه‌ی خواره‌وه که له هه‌وته‌نامه‌یه‌کی خومالی‌دا
 بلاو بوته‌وه و - تازه کوش نایته‌وه - مانا لیده‌نه‌وه و مه‌به‌ستی نووسه‌ره‌که‌یمان به
 زمانیکی ریگ و ره‌وان بو ره‌وانه‌که‌ن و بو خه‌لاته‌که‌شی ته‌به‌کیکمان نان به قه‌رز لی
 وه‌رگرن.

رسته‌ی کی به رکی: «نه مگر آنانی که اشعار لورکا و شاندرپتوفی و ... را
 به زبان کردی نمی‌توانند و یا نمی‌خواهند؟ اشعار ژیلای حسینی را نیز به
 زبان‌هایی که در آن فقط اشعار و نوشته‌های شاعران و نویسندگان غیر
 کرد را به زبان کردی ترجمه می‌نمایند مبادرت به این کار کنند.»

ره‌نگه خوینه‌رانی خوشه‌ویست داوای نیو و نیشانی وتاره‌که بکه‌ن و بلین تا پاش
 و پیشی رسته‌که مه‌علووم نه‌بی، نازانن مانای چیه. به‌لام لازم نیه خو بو ده‌قی
 وتاره‌که ماندوو که‌ن. چوون نه‌گه‌ر پاش و پیشی! مه‌علووم با، نه ئیوه‌مان تووشی
 زه‌حه‌مت ده‌کرد و نه نهو زه‌ره‌ده‌شمان له خومان ده‌دا.

به خته وهری

به پروای من دروست نیه برا کورده کانی باشورر گله یی له به ختیان بکه ن و خویان به به دبه خت و چاره رهش بزائن. چون به خته وهرتترین نه ته وهی دنیان. ته وه نه بوو که له دهست سه ددام وه زاله هاتبوون، بو دهوله تیک دهسته و دوعا بوون؟ دهی ئیستا له سایه ی حه مدی خودا و هیممه تی گه وره پیاوانه وه، له خودای به زیاد بی، به جیی دهوله تیک دوو دهوله تیان هه یه.

نامه

برای خۆشه‌ویست ، میستیپر جوفلی جیپر، سه‌رۆکی به‌ریتی کۆمپانیای ترۆمبیل سازی جیفرکی سوئید.

ویپرای سلاو و ریژ، ماوه‌ی مانگیکه، براده‌ریکی کوردمان به نیوی کاک (حه‌مه‌ی خوله‌ی که‌ریژکه‌ن)، که گۆیا له ولاتی ئیوه په‌نا به‌ره، بو سه‌ردان هاتۆته‌وه کوردستان و ماشینیکی له کۆمپانیاکه‌ی ئیوه‌را ده‌گه‌ل خۆی هیناوه‌ته‌وه. به‌لام که رۆژانه ده‌ داوزه‌ سه‌عاتیک به شه‌قامه‌کاندا مه‌شقه جاشکه‌ی پی ده‌کا، چراکانی به‌رده‌وام پته‌پتیانه و ئه‌و به‌سته‌زمانه بۆی ناکووژینه‌وه “ که هیندیک که‌س پییان وایه خودای نه‌خواستنه بۆ فیز و ئیفا ده‌کا و دو‌عای به‌ خیر بۆ که‌س و کاری ده‌نیرن. هیندیکیش ده‌لین: کلاویان له‌سه‌ر ناوه و ماشینی عه‌یبداریان له‌ مل په‌ستاوتوه. جا ئیستا تۆ قه‌بریکی ئه‌و «ئۆلاڤ پالمه» یه‌ی چۆتی، به‌ زه‌حه‌تی مه‌زانه و سوپی ئه‌و کاره‌مان بۆ روون‌که‌وه، چون ئیمه‌ی رۆژه‌لانی له‌ سه‌یری ماشینی سوئیدی و باس و خواسی په‌نابه‌ره میوانه‌کان زیاتر، چ کار و سه‌ر قالیی تر شک نابهن.

له‌ کۆتایی دا لی‌ره‌وه هه‌تا ستۆکه‌هۆلم، سلاوی هاوکاره‌کانت ده‌گه‌یه‌نم و ده‌ست و چاوی ورد و درشتیان ماچ ده‌که‌م.

به‌ سپاسه‌وه براتان ئه‌حه‌ده سوور

(نوینه‌ری بی‌کاره‌کانی کوردستان)

۲۰ ی حوزیرانی ۲۰۰۴

وهلام

برای خوشه‌ویست کاک ته‌حمده سور، نوینه‌ری به‌ریزی بی‌کاره‌کانی کوردستان!
 وپرای سلاو و ریژ نامه‌کەت گەیشت و له وهلامی‌دا ده‌بی‌عه‌رزت کهم که له
 به‌رژه‌وه‌ندی کۆمپانیا که‌مان‌دا نیه کلاو له‌سه‌ر کهس بنیین و ماشینی عه‌یبداری پی‌
 بفروشین“ ته‌وه یه‌ک. دوامینی ته‌وه‌ش ته‌و براده‌ری باست کردووه، به‌خۆی و به
 خیزانیه‌وه زۆر زه‌حمەت کیش و بی‌ئی‌فاده‌ن و ویناچی ته‌و کاره‌یان بو‌فیز لی‌دان و
 خۆرانان بی‌. چون ته‌و کارانه‌ی قوله‌ره‌شه‌کان ده‌عییان ناهینی بی‌که‌ن، ته‌وان به
 روویه‌کی خوشه‌وه وه‌ک گول به‌ریوه‌ی ده‌به‌ن و لی‌ره «ئاغا‌حه‌مه» ئیشی خاوی‌ن
 کردنه‌وه‌ی ره‌ه‌ندی ئاوه‌رۆیه و خیزانی (Baby sitter) ه و په‌رۆ و پالی مندالمان بو‌
 ده‌شوا و هی‌نده‌مان خوش ده‌وین، زۆر جار بو‌ده‌س خوشانه‌ جله‌ کۆنی خۆمانیان
 ده‌ده‌ینی له‌به‌ری ده‌که‌ن.

جا به‌و پییه‌ هۆی پته‌پتی چرای ترۆمبیله‌که، نه‌عه‌یبی کۆمپانیا یه‌ و نه‌فیز
 وئی‌فاده‌ی خاوه‌نی. به‌لکوو ویده‌چی هۆی لی‌نه‌زانیی ئاغا‌حه‌مه بی‌، ئاخ‌ریا و له
 ره‌ه‌ندی ئاوه‌رۆدا خو‌ده‌رسی ته‌له‌کترۆمکانیک فی‌ر نابی‌! ده‌ی ته‌و به‌سته‌زمانه
 گوناحی چیه‌؟

له‌کۆتایی‌دا منیش ده‌مه‌وی ته‌و گله‌بییه‌تان لی‌بکه‌م که ئیوه بو‌ته‌وه‌نده‌نه‌ته‌وه
 په‌ره‌ستن و ته‌وی به‌راپه‌وی تووشی بوون به‌زۆری ده‌یکه‌ن به‌کورد؟! خو‌ته‌و به‌ریزه‌ی
 باست کردووه له‌لای ئیمه‌ ده‌لی‌فارسم و له‌تاران له‌دایک بووم. ته‌نانه‌ت ده‌لی‌
 یه‌کیک له‌شازاده‌کانی قه‌ه‌ر مامانم بووه و نیوکی بریوم.

به‌سپاسه‌وه براتان جوفلی جی‌ر
 (سه‌رۆکی کۆمپانیا ی جی‌فرکی سوئی‌د)

۲۴ ی ئووتی ۲۰۰۴

قسه گهت به شه کر ده برم

(گالته له گهل نووسه ران)

- جه لال مه له کشا: چند که له شاعیری فارس به نیوی شاعیر و نووسه ریکی سهرکه وتوو په سندیان کردبووم. بهو حاله شه وه که روم له شه ده بیاتی کوردی کردوه، په ژیوان نیم.
 - خه یلی مه منوون.
 - محمه ده حه مه باقی: (ناپلیون به گوته): هه تا لی رهن، شه بی هه موو شه وی بچنه دیتنی شانوانه کانی لای ئیمه، پیشتان خراب نابی پیاده کردنی هندی له شیوه نامه باشه کانی فهره نسایی بینن.
 - یه کیك له به لگه کانی بلیمه تیی گوته، حالی بوون لهو فه رمایشته ی جه نابی ناپلیونه.
 - له تیف هه لمهت: فارسیه که م شه وهنده قهوی نیه ...
 - که لهو شیعه ری نیزامیی دایک برامان حالی بم:
- لاف از سخن چو در توان زد آن خشت بود که پُر توان زد
- مسته فا ئیلخانی زاده: وهک من له شیعه ره کانی جه نابتان (له تیف هه لمهت) تیگه یشتیتم.
 - جا شه گهر تو له شیعه ره کانی نه گهی، کی تی ده گا؟ شه نه تبیستوه ده لین: شاعیری که شاعیری ده بینی، خوشی له شیعه ره کانی دی.

تذکره الاصدقاء

آن شیفته‌ی پست و ریاست، آن دایره‌ی حسن و لیاقت، آن طالب تمامی، آن در تلّون قدامی، مولانا شیخ خیرالله غلامی - کثر الله امثاله^۱ - از اجلّی^۲ روزگار بود و امثال او بسیار بود.

گویند در تهور چونان حسام برّان بود و برای دایره‌ی خویش جناح طیران بود. و در خدمت به قاطبه‌ی پله‌دار بی‌قرار بود و بدان پایدار بود و در فن فصاحت سرآمد روزگار بود و اگر به وقت تکلم تیق زدی، برای دفع چشم زخم بود و لاغیر.

نقل است که موعّد ایشان نیک ناموثوق بود، چه مولد ایشان به قرب سوق بود و در خبر است: شر البلدان اسواقها.

نقل است که یک بار وی را گفتند: از چه مدام بند ازار بالا کشی و دست بر سر؟ گفت: تا خاطر آسوده آید از به پا بودن آن و به جا بودن این و بدین صلابت اجابت نشده است مرهیچ احد الناسی را از خلیق الی یومنا هذا.

نقل است که سخت مآل اندیش بود و یک بار به صلاح یکصد و هشتاد درجه دَوَران کرد. سبب جستند، گفت: زاویه‌ی صد و هشتاد درجه خطّ راست کند و این تنها راستی بود که از وی حادث شد.

نقل است که معایب بسیار داشت و از محاسن ته ریشی.

نقل است که گفت: «خیار سبز است و ماست سپید و آب ارغوانی و هر آن کس که زبان دهد، نان دهد.» و این همه از علوم لدنی وی بود که تا بود - غفر الله ذنوبه - احدی وی را به مکتب ندیده بود.

گویند همو به وقت توکیل، چهل شب تمام نخفتی و نخوردی - از خانه‌ی خود - و مدام دست به دعا برداشتی که: خدایا؛ فلان را وکالت و مرا سمتی عطا..... و چون به عطای سمت رسید؛ ادای فعل مثبت فراموش کرد و شایع است این نسیان، از فرط هیجان و خوش خوشان بود، و بعضی گویند از قلت ادب. والله اعلم.

پس به جهة ریاضة مذکور دعایش مستجاب افتاد و شد آنچه شد؛ چه او از خواص مستجاب الدعوه بود و در فعل خود اسوه.

نقل است که در آن حال وی را پرسیدند: اگر بر مولایت هزیمت افتد چه کنی؟ گفت: I'll change my line. که او ...^۳ مردی بود، نیک کار کشته از احبار و به هر دو زبان سخت مسلط و همی دانست چه گونه نان توان خوردن به وقت. پس به سبب حب‌الاثنین فوق‌الاشعار، دائم و قائم در حلقه‌ی درویشان مجتهد بود و آویزه‌ی خویشان مستعد، تا خدایش^۴ به هر دو غنی گردانید.

تابستان ۱۳۷۳

تعلیقات:

۱. در بعضی نسخ کلمه‌ی (کثر) با سین آمده؛ لابد ناسخ بی‌سواد بوده است.
۲. لطفاً لام باهره در لغت (اجله) با غنه تلفظ نشود و الا غلط می‌باشد.
۳. در نسخه‌ی اصل کمینه لغتی بود که نیک با دید نیامد، شاید پیشوندی بوده باشد.
۴. در بعضی نسخ مولایش ثبت شده است.